

कारिकाभूतम् with the Commentary
चषक नृ पं. रमानाथ बालकृष्ण
करकर - Edited and published
by H. शिवशैकर काशीराम पण्ड्या
at काठियावाड Printing Press, 100
leaves edn., राजदुर्गपत्तन, 1799 Saka era.

~~1173~~

1173

12

Bill No. 5 / 07-08

2008-05-33

74

अथकारिकासृतव्याख्यानचषका
भिधं प्रारभ्यते.

Centre for the Arts

SANS

181.43

KAR

	KALANIDHI
	Rare Book Collection
	ACC No.: <u>R-533</u>
IGNCA	Date: <u>21-2-08</u>

DATA ENTERED

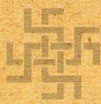
Date 25/07/08

Indira Gandhi National

Centre for the Arts

शुद्धिपत्रम्.

पत्रं	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
३	१९	द्याः	द्या
४	२	धनेन	धित
६	१०	कात्य	कात्या
८	१७	द्याधं	द्याधं
१०	१	रति	रीत
१२	८	प्येतं	प्येत
१३	२१	त्रित्वे	त्रित्व
१४	१४	त्रिभे	विभे
१९	१२	कारी	कारि
२०	१	किर्त्ति	कीर्त्ति
२०	१९	जग्रहे	जग्रह
२५	२१	विरोधात्	विरोधः
३०	५	क्षिव	क्षित
३०	१०	मेवा	मेव
३०	१२	चेरित्य	चेत्य
३०	१५	अत्रद्यापि	अत्रयद्यापि
३०	१६	श्वरम् ॥ जग्मु	श्वरं जग्मु
३०	२२	तिचच	तिचव
३१	१५	तीति	ति
३१	२४	मुरप	मुप
३२	२३	नार्त्तत्र	नीर्त्तत्र
३३	१३	मध्यप्य	मध्यप्य
३४	३	शक्ति	शक्तिः
३५	१३	शिभट्ट	शिवभट्ट

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ नत्वाश्रीगुरुपादपद्ममलंस्वीयेसहस्रेदलेस्मृत्वा
नाहतपद्ममध्यविलसच्छ्रीराजराजेश्वरीम् ॥ श्रीमातुःपदपंकजंचपितरंश्रीबालकृष्णाभिधं
श्रुत्याद्यगमपारगंसुधिषणंतं सर्वदासंस्तुमः ॥ १ ॥ नागोजिभट्टैरुद्धृतं तत्राब्धेः कारिकामृतम्
॥ व्याख्यानंतन्यतेतस्यश्रीगुरोःसंप्रदायतः ॥ २ ॥ यद्यपितत्सुलभतरंतदाशयंकेचिदन्यथा
ज्ञात्वा ॥ कुर्वत्यमृतेविषमतिमेवंकर्त्तरिमुधारोपः ॥ ३ ॥ कर्त्तरितुदोषभारंज्ञात्वावैगुर्वनुग्रह
तः ॥ तद्दोषोद्धरणार्थतस्मादेतच्छ्रमश्चनोव्यर्थः ॥ ४ ॥ तत्रतावदिदं सप्तशतीस्तोत्रं सर्वकामदु
घ्ननकेनचिन्निर्मितं किंतु वेदवदनाद्येव ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रप्रकाशिकायां मेरुतंत्रे ॥ यथा
वेदो ह्यनादिर्हित इत्सप्तशतीस्मृतेति ॥ अतएवास्यमार्कंडेयपुराणांतर्गतत्वेपिपुराणसंख्याव
हिर्भूतत्वात्खिलोतिनामाशिष्टावदंति ॥ भारतेहरिवंशवत् ॥ अस्यस्तोत्रस्यव्यासकृतमिति
लोकेव्यवहारस्तुव्यासेनप्रकटीकृतत्वाद्बोध्यः ॥ तदुक्तं मेरुतंत्रे ॥ सप्तशत्यास्तुसकलंतत्वंवे

१ आगवादिमलराहितमित्यर्थः ॥

२ आदिनास्मृत्यादीनांसंग्रहः ॥

३ ननु सकलमित्यस्य त्रयोदशाध्यायमात्रप्रातिपाद्यं ॥ पादोनमित्यस्या किंचिदाधिकनवाध्यायप्रातिपाद्यं ॥ अर्धमित्यस्य

क्यहमेवहि ॥ पादोनंश्रीहरिवेत्तिवेत्यर्थेतुप्रजापतिः ॥ व्यासस्तुर्याशकंवेत्तिकोट्यंशमितरे
 जनाइति ॥ व्यासकृतत्वेतुकृतेरिच्छापूर्वकत्वादिच्छायाश्चज्ञानपूर्वकत्वात्तमःप्रकाशवद्निरोध
 स्यजागरूकत्वात् ॥ नह्यंज्ञातपदार्थस्यबुध्यैनारूढस्यनामोच्चारणमपिबुद्धिमताक्रियमाणं
 लोकेकचिदप्युपलभ्यते ॥ तस्माद्व्यासेनप्रकटीकृतमित्येवार्थःकर्तव्यइतिसुधियोविभावयं
 तु ॥ रुद्रयामलेपि ॥ अस्तिगुह्यतमंदेव्यामाहात्म्यंसर्वासीद्धिदम् ॥ वाक्यैरर्थैश्चपद्यैश्चसप्तश

किंचिदधिकषडाध्यायप्रतिपाद्यं ॥ तुर्याशकमित्यस्यकिंचिदाधिकतृतीयाध्यायप्रतिपाद्यमित्यर्थःप्रतीयते ॥ नचेष्टा
 पातिः ॥ तथासतिव्यासस्यतावन्मात्रकर्तृत्वंकेनवार्थतइतिचेन्न ॥ सप्तशतीत्वसमानाधिकरणायावंतोधमास्तत्प्रत्येका
 वच्छिन्नसकलमित्यस्यार्थः ॥ एतद्विषयकज्ञानंशिवस्यैव ॥ सप्तशतीत्वसमानाधिकरणकृतिपयधर्मावच्छिन्नविषयकज्ञानं
 हरेरितिक्रमेणोनानधर्मावच्छिन्नविषयकज्ञानंप्रजापतिव्यासयोरितिनव्यासस्यसप्तशत्येकवर्णकर्तृत्वमपीति ॥

४ नहीति ॥ अज्ञातपदार्थस्यशाब्दबोधाविषयस्येत्यर्थः ॥

५ कुतइत्याह ॥ बुध्येति ॥ बुद्धिपदस्यशक्तिज्ञानमर्थः ॥ तथाचशक्तिज्ञानाविषयस्यशाब्दाविषयत्वंस्पष्टमेव ॥

६ युक्त्यासप्तशत्यारनादित्वंप्रसाध्यप्रमाणांतरमपिदर्शयति ॥ रुद्रयामलेपीति ॥ अस्तिगुह्यतममिति ॥

७ गुह्यतमत्वेहेतुमाह ॥ वाक्यैरिति ॥ यथासषडंगोवेदोज्ञेयोध्येतव्यश्चेतिश्रुत्यावाङ्मात्राध्ययनेनतदर्थज्ञानेनचै

त्यात्मकं शुभम् ॥ सविशेषपरं साक्षाच्चिच्छक्तिमहिमाश्रयम् ॥ तात्पर्यगत्या तत्कृत्स्नं निर्विशेष-
चिदाश्रयमिति ॥ अस्य स्तोत्रस्य चिदाश्रयपरतया व्याख्यानं गौडपादीयभाष्ये स्पष्टम् ॥ तदप्ये-
तन्मूलकमेवेति तत्रैव स्पष्टम् ॥ अस्य सप्तसप्तत्युत्तरचतुःशताधिकैकोनविंशतिसहस्रार्णमाला-
मंत्रात्मकस्य स्तोत्रस्य पाठे त्रैवर्णिकानामेवाधिकारः ॥ तथाच कालिकापुराणे ॥ मोहाद्वाका-
मतः शूद्रः पुराणं संहितां स्मृतिम् ॥ पठन्नरकमाप्नोति पितृभिः सह पापकृदिति स्त्री शूद्राणां पुराण-
स्तवपाठनिषेधात् ॥ एतेन विष्णुसहस्रनामसप्तशत्यादिस्तवपाठेनाधिकारइति कैमुत्येन सि-
द्धम् ॥ स्पष्टीकृतं चैतदाचार्यभगवत्पादैः शूद्रः सुखमवाप्नुयादिति विष्णुसहस्रनामव्याख्याना-
वसरे शूद्रः श्रवणेनैव न तु पाठादित्यादिना ॥ शूद्रकमलाकरे जगद्गुरुणा कमलाकरभट्टेनापि शू-
द्राणां सर्वथा पौराणमंत्रपाठेऽपि नाधिकारः किमु तवेदमंत्रपाठे तत्तुल्यं भारतसप्तशत्यादिमंत्रपाठे-
चनाधिकारइति विस्तरेणोपपादितमिति तत्रैव दृष्टव्यमिति दिक् ॥ एतेनाधुनिका ये शूद्रा गी-

हिकामुष्मिकत्वं वेदस्य प्रतिपादितं तथास्य स्तोत्रस्यापि वाक्यैरर्थैश्च पदैश्चेत्यनेनैहिकामुष्मिकत्वं प्रतिपादितम् ॥ तथाचाना-
दित्वं स्पष्टमेवेत्यन्यत्र विस्तरः ॥

ताविष्णुसहस्रनामसप्तशत्यादिस्तवपाठकुर्वन्तिते देवानां प्रिया इति बोध्यम् ॥ अस्य स्तोत्रस्य पा-
 ठप्रकारस्त्वस्मत्कृतदुर्गापाठक्रमे द्रष्टव्यः विस्तरस्त्वस्मद्गुरुचरणैर्दुर्गाप्रदीपे उक्तस्तत एवावधा-
 र्यः ॥ प्रकृतमनुसरामः ॥ अथेदं सप्तशती स्तोत्रं श्लोकसंख्याभेदेन त्रिविधमपि व्यवस्थयैव त्रिभि-
 स्तन्त्रैरवलंबितमपि न भिद्यते ॥ शास्त्रांतराधिकरणन्यायेन कर्मण इव सर्ववेदांतप्रत्ययन्यायेन
 श्रीविद्याया इव स्तोत्रस्याप्यैक्यात् ॥ ईषद्वैलक्षण्यस्याप्रयोजकत्वात् ॥ मनुचंद्रादिश्रीविद्याया
 भेदानांतं त्रभेदेन विलक्षणतयोद्धृतानामप्यैक्यस्य मंत्राविदांसंमततायाः सेतुबंधे उपासकधुरीणै-
 र्भास्कररायैर्वर्णनाच्च ॥ इयांस्तु विशेषः ॥ यामलतंत्रावलंबेतु सप्तशतसंख्यापूर्यर्थं द्वात्रिंश-
 द्वारं न वार्णः शरणीक्रियते ॥ ज्ञानार्णवोक्तपाठावलंबेतु श्वेताननाश्वेतभुजेत्यादिनाम षोडशकं
 द्विः शरणीक्रियत इति तयोः सकारादिर्नुकारांतो मनुः परमदुर्लभ इति गौण्यासृष्टिन्यायेन व्यपदे-
 शो दुर्वारः ॥ कात्यायनीतंत्रोक्तपाठावलंबेतु मुख्य एव व्यपदेशः ॥ बहुभिः शिष्टैरयमेव पक्ष आह-
 तः ॥ अस्मिन् पक्षे तु सकृदादिरिति तु मार्कंडेयपदादिमकारोपलक्षणं बोध्यम् ॥ वस्तुतस्तु मका-
 रादिर्नुकारांतः सप्तशत्यभिधो मनुरित्येव तंत्रपाठो मुख्य इति बहवस्तदातूपलक्षणस्वीकारक्लेशो ने-
 तिलाघवम् ॥ तदेतत्तंत्रभेदेन त्रिविधपाठमध्ये कात्यायनीतंत्रमतमेव सर्वदेशे प्रचलितमिति तमा-

त्मकोमंत्रः ॥ ६ ॥ श्री श्री श्री छी श्री छी
 मंत्रा इति ॥ एवमेतावत्पर्यंतं चत्वारिंशन्मंत्रसंख्या जातेत्यर्थः ॥ चत्वार इति ॥ दुःखायेत्यार
 भ्यज्ञानिनोरपीत्यंताश्चत्वारः श्लोकात्मकामंत्रा इत्यर्थः ॥ पुनर्धमिति ॥ पुनर्ममास्येत्यर्धश्लो
 कात्मक एकोमंत्रः ॥ अत्रापि परममूले राजोवाचेति षण्मंत्राभादितांता इत्यनेनादिमाधौ तिमा
 धयोराद्यांत्याक्षरप्रतीकग्रहणेनोक्तार्थ एव तात्पर्यपूर्वोक्तं न विस्मर्त्तव्यम् ॥ किंच ॥ आद्यर्धकरणेभ

मंत्राश्चत्वारिंशदेवं चत्वारः श्लोकमंत्रकाः ॥

पुनर्धमृषिश्वार्धः श्लोकमंत्राः पुनर्दश ॥ ७ ॥

गवान्निदमर्धस्यादिति वचनस्यापि सत्वात् ॥ अंत्यार्धस्य तूवाचांतास्तु ये मंत्रा इति परिभाषया
 मंत्रत्वसिद्धेः ॥ यत्त्वत्र पंचश्लोकमध्ये आद्यौद्वावर्धात्मकौ मंत्रावंत्याश्चत्वारः श्लोकात्मका इति
 कोचिदाहुस्तन्न ॥ पूर्वोक्तवचनविरोधात् ॥ ऋषिरिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ चार्ध इ
 ति ॥ च पुनर्ज्ञानमस्तीत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ श्लोकमंत्रा इति ॥ विषयश्चेत्यारभ्य सनातनी
 त्यंतादशश्लोकमंत्राः ॥ ७ ॥

माहात्म्यमुवाचतस्यैहविरिदं दत्तं तस्यैनमइतितदुचितसंबंधबोधकपादाध्याहारेणनिर्वाहः ॥

अनयैवदिशासर्वत्रनिर्वाहः सुधियामुचितइत्यलंविस्तरेण ॥ ५ ॥ छ श्री

मार्कंडेयइति ॥ मार्कंडेयउवाचेत्येकोमंत्रः ॥ ततस्तदनंतरंततस्तावित्यर्धश्लोकात्मकएको
मंत्रः ॥ तदुक्तंभुवनेशीसंहितायाम् ॥ ततस्तावर्धमेतत्स्यादिति ॥ ततःसमाधिर्नामवैश्योसौ
सचेतिश्लोकात्मकएकोमंत्रः ॥ अर्धश्लोकेति ॥ पुनःउपविष्टेत्यर्धश्लोकात्मकएकोमंत्रः ॥

मार्कंडेयस्ततश्चार्धश्लोकःश्लोकात्मकःपुनः ॥

अर्धश्लोकात्मकोमंत्रोराजार्धश्लोकमंत्रकः ॥ ६ ॥

एतेनगुप्तवत्यांततस्तावितिश्लोकद्वयेआद्यौहार्धश्लोकात्मकावंत्यस्तु कृत्वातुतावित्येकश्लो
कात्मकइत्युक्तं तन्नादर्त्तव्यम् ॥ एवंविभागकरणेप्रमाणाभावात् ॥ अस्मन्मत्तेतुततस्तावर्धमे
तत्स्यादित्याद्यर्धकरणेप्रमाणसत्त्वात् ॥ कात्ययनीतंत्रेपि ॥ तादिवर्णचभुवनस्वरयुग्वारुणांति
ममित्याद्यांत्यप्रतीकग्रहणेनोक्तविभागस्यध्वननाच्च ॥ राजेति ॥ राजोवाचेत्येकोमंत्रः ॥ अ
र्धश्लोकमंत्रकइति ॥ अत्रकप्रत्ययोऽल्पेइतिसूत्रात् ॥ तथाचभगवंस्त्वामहमित्यर्धश्लोका

पुचैकैकमंत्रत्वनिर्णयइवात्रापियैः संत्यज्येत्यस्योत्तरार्धस्थतच्छब्देन साकांक्षत्वात्तत्रैवान्वयेपर
 स्पराकांक्षानपायादुभयघटितमेकं वाक्यमेवमंत्रत्वनियामकमिति वाच्यम् ॥ उक्तलक्षणस्य
 कचित्सत्त्वेन सर्वत्रासत्वात् ॥ ब्राह्मणादिवाक्येषु मंत्रत्वाभावात् ॥ हुंफडादिपदमंत्रेषु वाक्य
 त्वाभावाच्च ॥ सिद्धांततु मंत्रत्वप्रसिद्धिविषयस्यैवमंत्रलक्षणत्वस्य तच्चोदकेषु मंत्राख्येति सूत्रे जै
 मिनिना कथनात् ॥ अस्ति च सप्तशती मंत्रे सर्वत्र भगवतः शिवस्य मंत्रत्वमिति व्यवहारः ॥ तथा
 च बलवत्प्रमाणमंतराप्रमाणाभासप्रमाणेन मंत्रविभागकरणे महाविश्वासेनाद्यथावदनुतिष्ठता
 मास्तिकानामहहर्धर्मविप्लवश्चक्रियान्वर्णनीयइतिसुधियो विभावयंतु ॥ न च मंत्रार्थमंत्रचैतन्यं
 योनिमुद्रां न वेत्तियः ॥ शतकोटिजपेनापि मंत्रसिद्धिर्न जायतइत्यादिवचनस्य मंत्रैरेव मंत्रार्थः
 स्मर्त्तव्यइतिसकलशास्त्रसिद्धांतस्य च बहुषु श्लोकेषु निराकांक्षशास्त्रबोधाभावे विरोधइति वाच्य
 म् ॥ तत्र तत्रानन्यगतिकत्वेन तत्तदुचितपदांतराध्याहारानुषंगादिना वाक्यपूर्तिराश्रयणीया ॥
 इषेत्वोर्जेत्वेत्यादौ छिनत्तीत्यस्याध्याहारेणावांतरवाक्यत्वस्वीकारदर्शनात् ॥ अतएव द्वादशो
 ध्यायेपशुपुष्पाधूपैश्चेति श्लोकद्वयस्यारण्ये प्रांतरेवापीति श्लोकचतुष्टयस्यैकान्वयित्वेऽप्युक्तरी
 त्याप्रतिश्लोकं भिन्नमंत्रतासर्वैः स्वीक्रियमाणत्वात् ॥ यथामार्कंडेय उवाचेत्यादौ मार्कंडेयः यस्या

अर्धेति ॥ अर्धश्लोकात्मकौमंत्रावितिद्विवचनेनयैर्निरस्तइतिश्लोकेखंडद्वयंकृत्वामंत्रद्वयंसंपा
दनौयमित्यर्थः ॥ तदुक्तंकात्यायनीतंत्रे ॥ नृपस्योक्तिर्मातवर्णऐकारेणयुगादितः ॥ सकारो
विंदुसंयुक्तौतेमंत्रावीदृशौमताविति ॥ वैश्योक्तिरिति ॥ तदनंतरंवैश्यउवाचेत्येकोमंत्रः ॥
पुनरर्धमिति ॥ पूर्वोक्तन्यायेनैवमेवतदित्यारभ्यनिष्ठुरमित्यंताश्चत्वारण्वश्लोकास्तेष्वदिमार्धा
तिमार्धकरणेनपंचमंत्रत्वंबोध्यम् ॥ कात्यायनीतंत्रेचेयमेवरीतिरादिमार्धातिमार्धप्रतीकग्रहणेन

अर्धश्लोकात्मकौमंत्रौवैश्योक्तिस्तदनंतरम् ॥

पुनरर्धपुनःश्लोकत्रयमर्धपुनर्भवेत् ॥ ५ ॥

स्पष्टमेवबोधिता ॥ तदुक्तंकात्यायनीतंत्रे ॥ स्वरैकादशआदितः ॥ बन्धिबीजंविंदुयुक्तमंतेस्या
त्मनुपंचकमिति ॥ एतेनैवमेतादित्यादिचतुर्षुश्लोकेष्वद्यास्त्रयःश्लोकरूपाअंत्यौद्वावर्धश्लोका
त्मकौ ॥ यैः संत्यज्येत्यस्यपूर्वेणसहान्वयायोगात् ॥ उत्तरार्धस्थतच्छद्वस्यहार्दचेतिकर्मणश्चा
नेनैवान्वेतुंयोग्यत्वादित्यपास्तम् ॥ मंत्रत्वप्रयोजकप्रमाणस्यैवाभावात् ॥ नचार्थैकत्वादेकं
वाक्यंसाकांक्षंचेद्दिभागेस्यादितिजैमिन्युक्तलक्षणानुसारेणयजुःपुनिरवसानेष्वनियतावसाने

र्थः ॥ वैश्योक्तिरिति ॥ वैश्य उवाचेत्येकोमंतः ॥ तेन सह विंशतिर्मन्त्राः संपन्ना इत्यर्थः ॥ २ ॥ ३
 पुनरर्धमिति ॥ पुनः समाधिर्नामित्यर्थः श्लोकात्मक एकोमंतः ॥ पुनः पुत्रदारैरित्यारभ्य मक्षेमं
 किन्नुसांप्रतमित्यंतं श्लोकत्रयं श्लोकात्मकं मंतवत्तयमित्यर्थः ॥ अर्धं पुनरिति ॥ पुनरर्धं श्लोकात्मक ए
 कोमंत इत्यर्थः ॥ अत्र केचित् ॥ समाध्यायाः संस्थितांतास्त्रयः श्लोकरूपामंतास्ततः किन्नुतेषा

पुनरर्धं पुनः श्लोकत्रयमर्धं पुनर्भवेत् ॥

पंचविंशतिरेवं स्यूराजा षड्विंशतिस्ततः ॥ ४ ॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

मिति श्लोकस्य पूर्वोत्तरार्धरूपौ द्वौ मन्त्रावित्याहुस्तदसत् ॥ समाधिर्नाम मन्त्रो यमर्धो मन्त्रस्तत
 स्त्रयः ॥ अन्तिमार्धेन सहिताः पंचमन्त्रा उदीरिता इति भुवने शी संहिता विरोधात् ॥ एवं च पू
 र्वोक्तमन्त्रैः सह पंचविंशतिर्मन्त्राः संपन्ना इत्याह ॥ पंचविंशतिरिति ॥ स्यूराजेत्यत्र ढ्रलोपे पूर्व
 स्येति दीर्घः ॥ राजेति ॥ ततस्तदनंतरं राजोवाचेत्येकोमंतः ॥ तेन सह षड्विंशतिसंख्याका
 मन्त्रा जाता इत्यर्थः ॥ ४ ॥ श्री छ श्री छ श्री

तयत्तदातत्त्वममत्वाकृष्टचैतनइत्यस्यार्धमंतत्वमस्यैवमंतत्वपर्याप्त्याधिकरणतांगीकारेपूर्वापर
श्लोकानांपूर्णताभवति ॥ ईदृशसंकटस्थलेजैमिनिप्रभृतिभिःपरिशोधनेनन्यायानामेवनिर्ण
यकत्वात्इति ॥ तत्रवक्तव्यं ॥ विभागबोधकवचनाभावेहिभाटादितंतोक्तन्यायानानिर्णय
कत्वमंस्तीतिसर्वशास्त्रसिद्धांतभूतंसम्यगुक्तम् ॥ अततुपूर्वोक्तवचनसत्वेकिंहिवचननंकुर्यादि
तिन्यायस्यजागरूकत्वेनाणुरपिविशेषोध्यवसायकरइतिन्यायेनवचनविरुद्धन्यायानानिर्णय

श्लोकमंत्राःसप्तदशाप्यर्धश्लोकात्मकस्ततः ॥

ऊनविंशतिरेवस्युर्वैश्वोक्तिर्विंशतिस्तथा ॥ ३ ॥

यकत्वाभावात् ॥ किंच ॥ तयोदशेध्यायेस्वल्पैरहोभिर्नृपतेइत्यादिश्लोकतयेपरस्परापोक्षिता
नांपडर्धानांपणमंतत्वस्वीकारेणमंतत्वपर्याप्त्याधिकरणत्वैकवाक्यत्वयोःसामानाधिकरण्यस्य
क्वचित्सत्वेपिसर्वत्रासत्वेनभगवतातादृशनियमस्यास्वीकाराच्च ॥ स्पष्टश्चायमर्थोऽस्मद्गुरुच
रणकृतदुर्गाप्रदीपेकात्यायनीतंत्रप्रकाशिकायाम् ॥ ध्वनितंचेदंश्रीमद्रौडपादाचार्यचरणैःस
प्तशतभाष्ये ॥ ऊनविंशतिरिति ॥ एवंचप्रथममंत्रेणसहिताएकोनविंशतिर्मंत्राःसंपन्नाइत्य

॥ तेन सप्तदशश्लोकेषु नात्रार्धमंत्रोस्तीतिसूचितम् ॥ ततस्तदुत्तरं प्रत्युवाचेत्यर्धश्लोकात्मक एको
मंत्रः ॥ नन्वत्र प्रथमोपस्थितन्यायसूचीकटाहन्यायाभ्यां सर्वादौ विद्यमानस्य सावर्णिः सूर्यतन
य इत्यर्धस्य मंत्रत्वमस्त्विति चेन्न ॥ सार्धसप्तदशश्लोकमध्ये ऽष्टादशमंत्रकरणे पूर्णानां निवेशोत्त
रमेवार्धस्य निवेश इति न्यायेनांत्यार्धस्यैव मंत्रत्वौचित्यात् ॥ किंच ॥ उवाचांतास्तु ये मंत्रास्तेर्ध
मंत्रात्मकाः प्रिय इति हरगौरीतंत्रवचनेनाप्यंत्यार्धस्यैव मंत्रत्वसिद्धेः ॥ नचोवाचांता इत्यत्र पष्ठी

॥ विभज्य जुहुयान्मंत्रमिति कात्यायनीमतम् ॥

मार्कंडेय उवाचैकः सावर्ण्याद्याः स्ततः परम् ॥ २ ॥

तत्पुरुषस्वोकारे सावर्णिरित्याद्यर्धस्यापि मंत्रत्वसिद्धिरिति वाच्यम् ॥ तादृशवक्तुस्तात्पर्याभा
वात् ॥ अतएव कात्यायनीतंत्रप्रकाशिकायां बहुब्रीहिसमासस्वोक्त्यैवेदं वचनं सर्वतोपात्तम् ॥
किंच ॥ प्रत्युवाच सतं वैश्य इत्यर्धश्लोकमंत्रक इति गौडपादधृतवचनविरोधात् ॥ उभयविध
समासस्वोकारे गौरवाच्च ॥ स्यादेतत् ॥ भादतंत्रादिन्यायरसिकागुप्तवतीकारास्त्वेवमाहुः
॥ सार्धसप्तदशश्लोकमध्ये मध्येर्धश्लोकमंत्रास्तु चतुर्विंशतिरीरिता इति मध्यपदस्वारस्यात् सोर्चि

लंब्यैवादौस्तोत्रस्यश्लोकसंख्याआह ॥ अष्टसप्ततिरिति ॥ अस्मिन्स्तोत्रेऽष्टसप्तत्यधिकपंचशतश्लोकाइत्यर्थः ॥ सप्तशतसंख्ययेत्युत्तरान्वयि ॥ अत्रयद्यपिद्वात्रिंशतास्वरैर्युक्तएकोग्रंथोनिगद्यते ॥ सएवगदितःश्लोकस्तारानेत्रसमुद्भवइतिशक्तिसंगमतंत्रवचनेनग्रंथोद्वात्रिंशदक्षरीतितिकांडशेषवचनेनचद्वात्रिंशदक्षरात्मकानुप्लंदस्कस्यैवश्लोकत्वंप्रतीयतेतथापिपद्येय

श्रीशंवंदे ॥ अष्टसप्तत्युत्तराणांश्लोकानांशतपंचकम् ॥

प्रोक्तंसप्तशतीस्तोत्रेतत्सप्तशतसंख्यया ॥ १ ॥

शसिचश्लोकइत्यग्निपुराणवचनेनपद्यमांतेपिश्लोकशद्वस्यंप्रवृत्तेः ॥ तेनशक्रादयःसुरगणा निहतेत्यादिश्लोकानांश्लोकत्वसिध्याष्टसप्तत्यधिकपंचशतसंख्यासिद्धिः ॥ १ ॥ श्री तदेतत्कथंसप्तशतसंख्यास्यादतआह ॥ विभज्येति ॥ वक्ष्यमाणप्रकारेणसप्तशतसंख्ययामंत्रं विभज्यविभागंकृत्वाजुहुयादित्यर्थः ॥ इतिकात्यायनीमतमित्यनेनान्यतंत्रमतेन्यूनताबोधि तेतिभावं ॥ तमेवविभागमाह ॥ मार्कंडेयउवाचेति ॥ मार्कंडेयउवाचेतिप्रथमोमंत्रः ॥ तदुत्तरं सावर्णिशद्वआद्यःप्रथमोयेषामेतादृशायेश्लोकमंत्रास्तेसप्तदशेत्यर्थः ॥ अपिशद्वोनिश्चयार्थकः

पुनरर्धइति ॥ पुनःसंसारबंधेत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ अत्राप्येकादशश्लोकमध्येआदिमा
धीतिमार्धकरणेनैवद्वादशसंख्याकामंत्राबोध्याः ॥ तदुक्तगौडपादीयेकारिकामृते ॥ ज्ञानम
स्तीत्यर्धमंत्रोदशमंत्रास्ततःपरम् ॥ संसारेत्यर्धमंत्रःस्यादिति ॥ यत्तुगुप्तवत्यांज्ञानमस्तीत्ये
कादशश्लोक्यांतुचरमश्लोकएवार्धमंत्रद्वयंनतुप्रथमश्लोकार्धज्ञानेपिसतीत्यादेरुत्तरार्धस्थकण
मौक्षादिनैवान्वयात्तूह्युक्ततदसत् ॥ उक्तवचनाविरोधेनकिंहिबचनंनकुर्यादितिन्यायस्यजा

पुनरर्धःपुनाराजाभगवन्केतिचार्धकम् ॥

ब्रवीतिचपुनःश्लोकःपुनरर्धततोऽपिः ॥ ८ ॥

गरूकत्वेनचोक्तहेतोरप्रयोजकत्वात् ॥ अतएवकात्यायनीतंतेभगवताशिवेनसर्वत्रप्रतीकग्र
हणसंकेतेनमंत्रविभागोदर्शितः ॥ अत्रापिपरममूले ॥ अथोवाचऋषिर्ज्ञानमस्तीत्यारभ्यपा
र्वति ॥ सर्वेश्वरेश्वरीत्यंतामंत्राद्वादशकीर्तिताइतिसंकेतेनैवमंत्रविभागोदर्शितः ॥ यतोस्मिन्सं
केतशास्त्रेभाट्टादितंत्राणांप्रायशउपयोगाभावात् ॥ अतएववेदांतमूर्धन्यैर्गौडपादाचार्यैःसप्तश
तीभाष्येसप्तशतमंत्रप्रतीकग्रहणसंकेतेनैवव्याख्यानंकृतंतेनैवमंत्रविभागोपिदर्शितः ॥ नतुभा

दृढतन्त्रादिन्यायानां कोलाहलः कृतः ॥ यदितुकठिनतरविचारएवस्वारस्यंचेतदाव्यामोहकत्वप्र
 संगः ॥ तस्मान्मन्त्रशास्त्रेषु त्वैवतात्पर्यनिष्कासनोयमिति मन्त्रविदामुपदेशः ॥ एवं सति गुप्तवत्या
 मतिसूक्ष्मदर्शिभिर्भास्कररायैस्तन्त्रविचारशैलीपरित्यज्यकेवलश्रौतस्मार्तवत्कठिनतरविचारे
 णैव सर्वत्र मन्त्रविभागः कृत इति तत्किं कारणमिति त एव प्रष्टव्याः ॥ वस्तुतस्तु मन्त्रविभागबोधक
 विशेषवचनाज्ञानमूलक एव सर्वत्र व्याख्यानोल्लेख इत्येवमप्रतिभाति ॥ अत एव गुप्तवत्याप्रत्यु
 वाचसतंवैश्यः प्रश्रयावनतो नृपामित्यर्थमन्त्रविचारेन हि प्रतीकविशेषमुपादायायमर्थमन्त्रस्तन्त्रे
 निर्दिष्टेन किं हि वचनं न कुर्यादिति न्यायेन बहुष्वेव कुसृष्टिरंगीकार्यानां व्ययोरिति रयात् ॥ तद
 भावे त्वेतदेव नियामकमित्युक्तमिति दिक् ॥ न चात्र तन्त्रेषु ज्ञानिनामपि चेतांसीति श्लोकमन्त्रस्य
 परममोहनफलकप्रयोग उपलभ्यते तद्दिरोध इति वाच्यम् ॥ अस्य सप्तशतमन्त्रविभागस्य होमतर्प
 णकर्मण्येवेति वक्ष्यमाणकात्यायनीतन्त्रवचनसत्त्वेनाविरोधाभावात् ॥ केवलमन्त्रजपे तु नायं मन्त्रवि
 भागनियमः ॥ अत एव केवलमन्त्रजपे भगवत्याकृतं सर्वमित्यारभ्य सार्धं त्रिश्लोकयात्मकस्य मन्त्र
 त्वमुक्तं सप्तशतमन्त्रविभागे तु वेदसंख्यामन्त्रविभाग उक्तः संगच्छते ॥ किंच स्तुतासुरैरिति श्लोका
 त्मकस्य सप्तशतमन्त्रविभागे मन्त्रत्वं सर्वेषामतो निर्वादितात् ॥ केवलमन्त्रजपे तु करोतु सान इत्यर्थ

स्यैवमन्त्रत्वमुक्तंतत्तांतरादौ ॥ एतेनेत्थं यदायदेति मंत्रोपिव्याख्यातइत्यन्यत्रविस्तरः ॥ पु
 नाराजेति ॥ पुनः राजोवाचेत्येकोमंत्रः ॥ पुनाराजेत्यत्रदूलोपेपूर्वस्य दीर्घोणइत्यनेन दीर्घः ॥
 भगवन्केतीति ॥ च पुनः भगवन्काहिसेत्यर्धश्लोकात्मक एकोमंत्रः ॥ ब्रवीतीति ॥ ब्रवीतिकथ
 मिति श्लोकात्मक एकोमंत्रः ॥ पुनर्धमिति ॥ पुनस्तत्सर्वमित्यर्धश्लोकात्मक एकोमंत्रः ॥ त
 दुक्तं कात्यायनीतंत्रप्रकाशिकायाम् ॥ भगवन्केत्यर्धमंत्रइति ॥ अंत्यार्धस्य तूवाचांतास्तु ये मंत्रा
 स्तेर्धमंत्रात्मकाः प्रियइति हरगौरीतंत्रोक्तपरिभाषयामंत्रत्वं बोध्यम् ॥ एतेन भगवन्निति श्लोकह
 ये चरमावर्धश्लोकमंत्रावितिकेन चिदुक्तं तानिस्तम् ॥ ततोऋषिरिति ॥ ततस्तदनंतरं ऋषिरुवा
 चेत्येकोमंत्रः ॥ ८ ॥ छ श्री छ श्री

पुनर्धपुनःश्लोकाः षण्मंत्राः पुनर्धकम् ॥

निद्रां भगवतीं विष्णोरतुलां तेजसः प्रभुः ॥ ९ ॥

पुनर्धमिति ॥ पुनर्नित्यैव सेत्यर्धश्लोकात्मक एकोमंत्रः ॥ पुनःश्लोकाइति ॥ तथापीत्यार
 भ्यकारिणीमित्यंताः षट्श्लोकरूपामंताः ॥ पुनर्धकमिति ॥ निद्रां भगवतीमित्यर्धश्लोका

त्मकोमंत्रः तत्राविशेषमाह ॥ निद्रामिति ॥ कात्यायनीतंत्रमतेनिद्रांभगवतीविष्णोरतुलां
 तैजसःप्रभुरित्येवपाठोबोध्यः ॥ यद्यपिस्तौमिनिद्रांभगवतीविष्णोरतुलतेजसइतिकचिद्दृश्य
 तेतथाप्येतत्तत्त्वानुसारिभिर्नादर्त्तव्यइतीत्येवेत्येवकारेणबोधितमित्यर्थः ॥ तदुक्तंकात्यायनी
 तंत्रे ॥ नित्यैवसाजगन्नादौप्रभुरन्तेष्टमंत्रकाइति ॥ अत्राप्यादिमार्धातिमार्धप्रतीकग्रहणेनै
 वाद्यार्धत्यार्धयोर्मंत्रत्वंबोधितम् ॥ गौडपादायेकारिकामृतेपि ॥ नित्यैवेत्यर्धमंत्रकः ॥ षण्मंत्रास्तु
 ततःप्रोक्तानिद्रामित्यर्धमंत्रकइति ॥ एतेननित्यैवेतिसप्तश्लोक्यांप्रथमश्लोकपूर्वोत्तरार्धयोर्मंत्र
 त्वंकेनचिदुक्तंतन्मूलतंत्राशयाज्ञानमूलकमितिबोध्यम् ॥ ९ ॥ श्री श्री

इत्येवपाठोमंत्राणामेकसप्ततिरेवहि ॥

ब्रह्मार्धश्लोकमंत्रोथश्लोकमंत्रास्त्रयोदश ॥ १० ॥

मंत्राणामिति ॥ एतावत्पर्यंतंमंत्राणांसंख्यैकसप्ततिर्बोध्येत्यर्थः ॥ एवशब्दोनिश्चयार्थकः
 ॥ हिशब्दोवाक्यालंकारे ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्मोवाचेत्येकोमंत्रः ॥ अर्धश्लोकइति ॥ त्वंस्वाहा
 त्वंस्वधेत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ अथेति ॥ अथानंतरंमुधात्वमित्यारभ्यलाघ्वित्यंतास्त्रयोद
 शश्लोकात्मकामंत्राइत्यर्थः ॥ १० ॥ श्री छ श्री छ श्री

अर्धश्लोकइति ॥ बोधश्चेत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ अत्रकोचित् ॥ त्वंस्वाहेत्यादिच
तुर्दशश्लोक्यामंत्यश्लोकएवपूर्वोत्तरार्धयोर्मंत्रत्वंनाद्यार्धात्यार्धयोरित्याहुस्तदसत्॥अथब्रह्मोवा
चततस्त्वंस्वाहात्वंस्वधादिमाः ॥ महासुरांतिमामंत्राइतिकात्यायनीतंत्रव्याख्यानेगुरुचरणैरा
द्यांत्ययोरेवमंत्रत्वस्वीकारात् ॥ अतएवाद्यांत्ययोःप्रतीकग्रहणंसंगच्छते ॥ किंचैकत्रनिर्णीतः
शास्त्रार्थोऽसतिबाधकेऽन्यत्रापीतिन्यायस्यजागरूकत्वेनसर्वत्रादिमार्धातिमार्धयोरेवमंत्रत्व

अर्धश्लोकऋषिश्चार्धश्लोकःश्लोकास्तुपंचवै ॥

स्यकलप्तत्वाच्च ॥ ध्वनितंचेदंश्रीमद्रौढपादाचार्यचरणैःसप्तशतीभाष्ये ॥ ऋषिरिति ॥ ऋषि
रुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ चार्धश्लोकइति ॥ चपुनःएवंस्तुतेत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ श्लोकाइति ॥
विष्णोरित्यारभ्यविमोहितावित्यंताःपंचश्लोकात्मकामंत्राइत्यर्थः ॥
पुनरर्धमिति॥उक्तवंतेत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ तदुक्तंकात्यायनीतंत्रे ॥ ऋषिरेवंस्तुतेत्याद्याःसप्त
स्युःकेशवांतिमाइति ॥ अन्यत्रापि॥ एवंस्तुतेत्यर्धमंत्रःपंचमंत्रास्ततःपरम्॥ उक्तवंतावर्धमनुरि
ति॥एतेनैवंस्तुतेतिश्लोकषट्केचरमश्लोकपूर्वोत्तरार्धयोर्मंत्रत्वंतत्रतावप्यातिबलोन्मत्तावितिप्र

थमार्धजातावित्यस्याध्याहोरेणपूर्णत्वसंभवात् ॥ एवंस्तुतेत्यस्यार्धमंत्रत्वेउत्तरार्धस्थितस्यनिहं
तुमित्यस्यपूर्वैणैवान्वययोग्यत्वात्तदुत्तरान्वयायोग्यत्वाच्चमंत्रत्वभंगापत्तिरित्यपास्तम् ॥ परस्प
रान्वयरूपहेतोर्मंत्रत्वसाधकाभावादित्युक्तमेवपूर्वमस्माभिः ॥ किंचांत्यार्धद्वयस्वीकारेउक्तव
चनविरोधात् ॥ एकत्रनिर्णीतःशास्त्रार्थोऽसतिबाधकेऽन्यत्रापीतिन्यायविरोधाच्च ॥ मंत्राणामि

पुनरर्धेतुमंत्राणांसपंचनवतिःस्मृता ॥ ११ ॥

ति ॥ एतावत्पर्यंतमंत्राणांसंख्यापंचनवतिर्जातेत्यर्थः ॥ मध्येमध्येसंख्यापिंडकथनंतुश्लोकसं
ख्यातोमंत्रसंख्यायाअत्यंतविप्रकर्षेणगणकबुद्धिभ्रमनिरासार्थबोध्यम् ॥ ११ ॥

भगवानिति॥भगवानुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ अर्धमंत्राविति॥भवेतामितिश्लोकेखंडद्वयंकृत्वा
धार्त्मिकौद्गमित्रौभवतइतिशेषः ॥ ऋषिरिति॥ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ श्लोकार्धकंपुनरिति
॥ पुनर्वंचिताभ्यामित्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ तदुक्तंहरगौरीतंत्रे ॥ वंचिताभ्यामयंमंत्रोह्य
र्धमंत्रोजलप्रदइति ॥ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ
श्लोकमंत्रइति ॥ विलोक्येतिश्लोकात्मकएकोमंत्रः ॥ केचित्तुविलोक्येत्यर्धस्यपूर्वार्धोक्तकर्म

॥ अवसाकांक्षत्वादुक्तविभागापेक्षयाविपरितमं त्रविभागमाहुस्तदसत् ॥ उक्तप्रकारेणाद्यार्धस्य
मंत्रत्वेसिद्धेत्यार्धस्यमंत्रत्वासंभवात् ॥ नचोवाचांतास्तुयेमंत्रास्तेर्धमंत्रात्मकाःप्रियद्वातिहर
गौरतित्रोक्तपरिभाषयांत्यार्धस्यापिमंत्रत्वसंभवइतिवाच्यम् ॥ तथात्वेमध्यार्धस्यापिमंत्रत्वं
स्यात्तथाचसंख्याधिकापत्तेः ॥ तस्माद्वंचिताभ्यामयंमंत्रोह्यर्धमंत्रोजलप्रदइतिविशेषवचने
नसामान्यवचनस्यबाधोक्तव्यः ॥ अतएवकात्यायनीतंत्रेआद्यार्धस्यप्रतीकग्रहणंसंगच्छते ॥

भगवानर्धमंत्रौद्वौऋषिः श्लोकार्धकंपुनः ॥

श्लोकमंत्रौऋषिःश्लोकद्वयंमंत्रद्वयंभवेत् ॥ १२ ॥

तदुक्तंकात्यायनीतंत्रे ॥ अथर्षिर्वंचिताभ्यामित्येतन्मंत्रद्वयंशिवइति ॥ एवंसतिबलवत्प्रमाणमं
तरासामान्यन्यायेनमंत्रविभागकरणंअथचप्राचीनाशयमज्ञात्वास्वर्ग्येतेषामपशद्ववर्णनंतल्ले
खनंचमहतामनुचितमिति सुधियोविभावयंतु ॥ अत्रविलोक्येत्यर्धानंतरंप्रीतौस्वस्तवयुद्धेन
श्लाघ्यस्त्वंमृत्युराषयोरित्यर्धमधिकंक्वचिद्दृश्यतेतदधिकमेवप्रकृततंतोक्ताध्यायश्लोकसंख्या
विरोधात् ॥ ऋषिरिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ श्लोकद्वयमिति ॥ तथेत्युक्तवेत्यादिश्लो
कद्वयात्मकंमंत्रद्वयंनात्तार्धमंत्रोस्तीतिभावः ॥ १२ ॥ श्री छ श्री

लिकयोरेकमूर्तित्वान्मधुकैटभहननंकालिकयैवकृतमितिबोध्यमितिसंक्षेपः विस्तरस्त्वस्मत्कृतदुर्गामहोदधौद्रष्टव्यः ॥ इतिकारिकामृतव्याख्यानेचषकाभिधेप्रथमोऽध्यायः ॥ १३ ॥

अध्यायादाविति ॥ द्वितीयाध्यायस्यादौऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ मनुर्मंत्रः ॥ अतैवकारोऽइतरव्यावर्तकः तथाचास्मिन् द्वितीयेऽध्याये एक एवोवाचमंत्र इति भावः ॥ एवऋषिरित्यतऋत्यक इति प्रकृतिभावात्संध्यभावः ॥ अष्टषष्ठोति ॥ देवासुरमित्यारभ्याध्यायसमाप्तिपर्यन्ता अष्टषष्ठिमिताः श्लोकास्तावन्त एव मनवोमन्त्रा इत्यर्थः ॥ १४ ॥

अध्यायादावेवऋषिरुवाचेतिसकृन्मनुः ॥

अष्टषष्ठिमिताः श्लोकास्तावन्तो मनवः स्मृताः ॥ १४ ॥

एकोनसप्ततिः सर्वेऽध्याये मन्त्रा द्वितीयके ॥

॥ इतिकारिकामृते द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

द्वितीयकेऽध्याये सर्वे मन्त्राः कतिसंतत्यत आह ॥ एकोनसप्ततिरिति ॥ अस्मिन् द्वितीयेऽध्यायेनवषष्ठिसंख्याकाः सर्वे मन्त्रा भवन्तीति शेषः ॥ तदुक्तं कात्यायनीतं ॥ द्वितीयेऋष्युवाचेति

नवषष्ठ्याहुतिः क्रमादिति ॥ अततां विलोक्य मुदं प्रापुरित्यर्धानंतरंततो देवाददुस्तस्यै स्वानि
स्वान्यायुधानिचेत्यर्धमधिकं कचिद् दृश्यते तदधिकमेव ॥ उक्तश्लोकसंख्याविरोधात् ॥ केचि
त्तु ततो देवाददुरित्यर्धस्वीकृत्य कबंधायुयुधुर्देव्या गृहीतपरमायुधा इत्यर्धपरित्यज्य श्लोकसंख्या
विरोधपरिहारं कुर्वन्ति ततोक्तार्धस्वीकारे विशेषवचनाभावेनानादिशिष्टाचारविरोधो दुष्परिहरइ
ति द्रष्टव्यम् ॥ एवं समंता व्याप्य संस्थितामित्यस्योत्तरमष्टाशीतिसहस्रेण सस्वीभिः परिवारिता

आदावृषिरुवाचैकः पञ्चविंशत्ततः परम् ॥ १५ ॥

मित्यर्धमधिकमेव ॥ एवं गजवाजिसहस्रौ धैरनेकैरुद्यदर्शनः ॥ उग्रश्चात्युग्रवीर्यश्चातिनेत्रश्च महा
बल इति चरणत्रयमधिकं कचिद् दृश्यते तदप्येतत्तन्वानुसारिभिर्नादत्तव्यम् ॥ इति कारिका मृत
व्याख्याने च षकाभिधेहितीयोऽध्यायः ॥

आदाविति ॥ तृतीयेऽध्याये आदावृषिरुवाचेत्येकोऽमंत्रः ॥ पञ्चविंशदिति ॥ ततः परं निह
न्यमानमित्यारभ्य मुखरागाकुलाक्षरमित्यंताः पञ्चविंशच्छ्लोकात्मका मंत्रा इत्यर्थः ॥ अतसा
र्धचतुर्विंशच्छ्लोकानंतरमुवाच तं मदोद्धतेत्यर्धस्योवाचां तत्वेनोवाचां तास्तु ये मंत्रा इति हरगौरीतं

तौक्तपरिभाषयामन्तत्वं प्राप्तं तथा पिततस्तृतीयेध्यायेतु ऋषिः प्रोवाच देशिके ॥ पञ्चविंशत्ततः
 श्लोकमन्त्राज्ञेयावराननइतिकार्यायनीतंतस्थविशेषवचनेनोक्तसामान्यवचनस्यवाधात् ॥ किं
 च ॥ नवषष्ठ्याहुतिः क्रमादिति मन्त्रसंख्याविरोधात् ॥ एवमग्रेपि द्रष्टव्यम् ॥ १५ ॥
 तदेवाह ॥ निहन्यमानाद्याइति ॥ देव्युवाचेति ॥ पञ्चविंशच्छ्लोकानंतरं देव्युवाचेत्येकोमन्त्रः
 गर्जगर्जेति ॥ अपरोगर्जगर्जेति श्लोकात्मक एकोमन्त्रः ॥ १६ ॥

निहन्यमानाद्याः श्लोकामुखरागाकुलाक्षरम् ॥

इत्यन्ता देव्युवाचैको गर्जगर्जेति चापरः ॥ १६ ॥

ऋषिवाक्यंततश्चैव मुक्तेवेति श्लोकपंचकम् ॥

चतुश्चत्वारिंशदेवं सर्वे मन्त्रास्तृतीयके ॥ १७ ॥

इतिकारिकामृते तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ऋषिवाक्यमिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येकोमन्त्रः ॥ ततश्चैवेति ॥ तदनंतरमेव मुक्तेवत्यारभ्य गणाइ
 त्यन्ताः पञ्चश्लोकात्मकामन्त्रा इत्यर्थः ॥ अध्यायमन्त्रसंख्या आह ॥ चतुरिति ॥ एवं तृतीयेध्याये स

वेमंत्राश्चतुश्चत्वारिंशत्संख्याका भवन्तीति शेषः ॥ तथा चैकचत्वारिंशत्श्लोकरूपाः ऋषिद्वयं दे-
व्युक्तिरेकेति मिलित्वा चतुराधिकचत्वारिंशत्संख्या जाता इति भावः ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥
एवमाहुतयस्तत्र चत्वारिंशच्चतुर्युता इति ॥ १७ ॥ इति कारिका मृतव्याख्याने च षकाभिधेतृती-
योध्यायः ॥ ३ ॥

तत इति ॥ ततस्तदनंतरं चतुर्थेध्याये प्रथमं ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ श्लोका इति ॥ ततस्ततः

ततश्चतुर्थे ऋष्युक्तिः श्लोकाः षड्विंशतिस्ततः ॥

ऋष्युक्तिश्चततश्चैव श्लोकौ द्वौ मंत्ररूपिणौ ॥ १८ ॥

परं षड्विंशतिश्लोकात्मकामंत्रा इत्यर्थः ॥ तत्र शक्रादय इत्यारभ्य नमस्ते इत्यंता वृत्तच्छंदस्कास्तत-
श्चत्वारः शूलेनेत्यारभ्य रक्षसर्वत इत्यंताः कवचरूपा अनुष्टुप्छंदस्का इति विवेकः ॥ ऋष्युक्ति-
रिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ ततश्चैवेति ॥ ततस्तदनंतरमेवंस्तुता सुरैरित्यारभ्य सुरानि-
त्यंतौ द्वौ श्लोकात्मकौ मंत्रावित्यर्थः ॥ १८ ॥

देव्युक्तिरिति ॥ देव्युवाचेत्येकोमंत्रः ॥ अप्यर्धमंत्र इति ॥ त्रियतां त्रिदशा इत्यर्धश्लोका

त्मकोमंत्रः ॥ अत्रव्रियतामित्यर्धश्लोकानंतरंददाम्यहमतिप्रीत्यास्तवैरेभिः सुपूजिता ॥ क
 र्तव्यमपरं यच्च दुष्करं तन्निवेद्यतामिति श्लोकः क्वचित्पठ्यते तथाप्येतत्तत्रानुसारिभिर्नादकर्तव्यइ
 ति भावः ॥ अन्यथा वक्ष्यमाणाध्यायमंत्रसंख्याविरोधात् ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ देव्युक्ति
 र्व्रियतांमंत्रः कथितः षोडशाक्षरइति ॥ देववागिति ॥ अथानंतरंदेवा ऊचुरित्येकोमंत्रः ॥
 भगवत्येति ॥ भगवत्याकृतंसर्वमित्यर्धश्लोकात्मक एकोमंत्रः ॥ १९ ॥

देव्युक्तिश्चाप्यर्धमंत्रो व्रियतामथ देववाक् ॥

भगवत्याकृतंसर्वमित्यर्धश्लोकमंत्रकः ॥ १९ ॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

यदयमिति ॥ यदयं निहतः शत्रुरित्यादितयः श्लोकात्मकामंत्रा इत्यर्थः ॥ अत्रेत्याद्याः
 श्लोकमंत्रका इति बहुवचनंतु कपिंजलाधिकरणन्यायेन त्रित्वे एष पर्यवसन्नमिति बोध्यम् ॥ नच
 सार्धत्रयश्लोकेषु उवाचां तास्तु ये मंत्रा इति हरगौरीतंत्रोक्तपरिभाषयांत्यार्धस्यैवमंत्रत्वमिति वा
 च्यम् ॥ वक्ष्यमाणभुवनेशीसंहितावचनेनोक्तसामान्यवचनस्य बाधात् ॥ अतएव कात्यायनी
 तंत्रेपि ॥ भगवत्याकृतंवदेदित्यनेनाद्यार्धस्यैवमंत्रत्वमुक्तम् ॥ तदुक्तं भुवनेशीसंहितायाम् ॥ भ

गवत्येत्येतदर्थसर्वाशापूरकं स्मृतमिति ॥ एतेन भगवत्यादित्रयः श्लोकरूपामंत्रास्ततोर्ध्वश्लोक
मंत्र इति केषांचिदुक्तिः प्रत्युक्ता ॥ केवलमंत्रजपे तु भगवत्येत्यादिसर्वदा त्रिके इत्यंतोऽध्युष्ट
श्लोकात्मक एक एव मंत्रोद्वादशाधिकशताक्षरः सर्वापत्तिनिवारणफलकस्तंत्रांतरे प्रयोग उक्त इ
ति बोध्यम् ॥ ऋषिरिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येको मंत्रः ॥ श्लोका इति ॥ इति प्रसादितेत्यादिकथया
मित इत्यंताश्चत्वारः श्लोकात्मकामनवो मंत्राः परिकीर्त्तिता इत्यर्थः ॥ २० ॥

यदयं निहतः शत्रुरित्याद्याः श्लोकमंत्रकाः ॥

ऋषिः श्लोकास्तु चत्वारो मनवः परिकीर्त्तिताः ॥ २० ॥

सर्वे श्लोकाश्चतुर्थे तु षट्त्रिंशत्कथिताः पुनः ॥

पंचत्रिंशच्छ्लोकरूपाः पंचोवाचपदांकिताः ॥ २१ ॥

अथाध्यायश्लोकसंख्या आह ॥ सर्वे श्लोका इति ॥ स्पष्टार्थः ॥ मंत्रसंख्या आह ॥ पंचत्रिंश
दिति ॥ तत्र पंचत्रिंशच्छ्लोकरूपा देवानां देव्याश्चैकैकोक्तिः ऋषिवाक्यत्रयं एवं पंचाथ चार्धमंत्र
द्वयं तथा च द्विचत्वारिंशत्संख्याकाः सर्वे मंत्रा भवन्तीति शेषः ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ श्लोका

श्वतुर्थेध्यायेतुपंचत्रिंशत्परेश्वरि ॥ अर्धमंत्रद्वयेनैवचत्वारिंशद्वियुक्पुनरिति ॥ अत्राध्यायत्र
यात्मकस्यमध्यमचरित्रस्यदेवतामहालक्ष्मीर्वाध्या ॥ महालक्ष्म्यातिभेदतइतिकात्यायनीतं
तोक्तेः ॥ इतिकारिकामृतव्याख्यानेचषकाभिधेचतुर्थोध्यायः ॥ ४ ॥

अथपंचमाध्यायस्यश्लोकसंख्याआह ॥ षट्सप्ततिरिति ॥ २२ ॥

अर्धमंत्रद्वयेनैवचत्वारिंशद्द्वयाधिकाः ॥

इतिकारिकामृतेचतुर्थोध्यायः ॥ ४ ॥

षट्सप्ततिश्लोकयुक्तेध्यायेमंत्रास्तुपंचमे ॥ २२

एकोनत्रिंशदधिकंशतंकात्यायनीमते

ऋषिवाक्यंततश्चैवपुराशुंभादयश्चषट् ॥ २३ ॥

मंत्रसंख्याआह ॥ एकोनत्रिंशदिति ॥ अस्मिन्पंचमेध्यायेषट्सप्ततिश्लोकयुक्तेवक्ष्यमा
णमंत्रविभागेनैकोनत्रिंशदधिकशतंमंत्राभवंतातिशेषः ॥ तमेवविभागमाह ॥ ऋषिवाक्य

मिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ पुरेति ॥ ततःपुराशुंभमित्यादिषट्श्लोकात्मकामंत्रादित्य
र्थः ॥ क्वचिद्देशेपंचमाध्यायारंभेश्लोकत्रयमधिकंपठ्यते ॥ पुराशुंभनिशुंभाख्यावसुरौघोर
दर्शनौ ॥ अप्राप्तयौवनावेवचेरतुस्तपउत्तमम् ॥ वर्षाणामयुतंदिव्यंराजन्विस्मापनप्रदम् ॥ नि
राहारौयतात्मानौपुष्करेलोकपावने ॥ ततःप्रसन्नोभगवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ततोभिल
षितान्कामांस्तयोःप्रादादनुत्तमानितितदधिकमेव ॥ वक्ष्यमाणसंख्याविरोधात् ॥ २३ ॥

श्लोकमंत्रास्ततोदेवाऊचुश्चैवाष्टमोमनुः ॥

नमोदेव्यादिकाःश्लोकाःपंचमंत्राःप्रकीर्तिताः ॥ २४ ॥

त्रयोदशैवंमंत्रास्तुयादेवीत्यादयोपिच ॥

एकविंशतिकाःश्लोकाभ्रांत्यंतास्तेषुमंत्रकाः ॥ २५ ॥

देवाऊचुरिति ॥ ततोदेवाऊचुरित्येकोष्टमोमनुर्मत्वइत्यर्थः ॥ नमोदेव्यादिकाइति ॥ न
मोदेव्यैमहादेव्याइत्यारभ्यकृत्यैनमोनमइत्यंताःपंचश्लोकात्मकामंत्राः ॥ २४ ॥

एवमेतावत्पर्यंतंपंचमेध्यायेत्त्रयोदशसंख्यामंत्राजाताइत्यतआह ॥ त्रयोदशैवमिति ॥

यादेवीति ॥ यादेवोसर्वभूतेषुविष्णुमायेतिशद्धितेत्यारभ्यभ्रांतिरूपेणसंस्थितेत्यंतायएकविंशतिःश्लोकास्तेषुश्लोकेषुप्रतिश्लोकंखंडतयेणतयोमंत्राःकार्यास्तथाचैकविंशतिश्लोकेषुसर्वमंत्रास्त्रिषष्टिसंख्याकाज्ञेयाइत्यर्थः ॥ २५ ॥

पुनरिति ॥ पुनरेकविंशतिश्लोकानंतरमिंद्रियाणामधिष्ठात्रीत्येकश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ चितिरूपेतिचेति ॥ अत्रापिपूर्वोक्तरीत्यातयोमंत्राःकार्याइत्यर्थः ॥ २६ ॥

प्रतिश्लोकंत्रयोमंत्राज्ञेयाःसर्वेत्रिषष्टिकाः ॥

पुनःश्लोकात्मकोमंत्रश्चितिरूपेतिचत्रयम् ॥ २६ ॥

त्रयोविंशतिश्लोकेषुमंत्रावैसप्तषष्टिकाः ॥

यादेवीसर्वभूतेषुविष्णुमायेतिशद्धिता ॥ २७ ॥

तयोविंशतिरिति ॥ एवंतयोविंशतिश्लोकेषुसप्तषष्टिर्मंत्राजाताइत्यर्थः ॥ अत्रपुनःपुनःसंख्यापिंडकथनंतुश्लोकसंख्यातोमंत्रसंख्यायाअत्यंतविप्रकर्षेणगणकबुद्धिभ्रमनिरासार्थबोध्य

म् ॥ अथ प्रतिश्लोके खंड त्रयेण त्रयोमंताः कार्या इत्युक्तं तत्कथं खंड त्रयं कर्तव्यमित्यत आह ॥ या दे
वी सर्वभूतेष्विति ॥ २७ ॥

या देवी त्र्यारभ्य नमस्तस्या इत्यंतं विंशत्यक्षरात्मकं प्रथमखंडं कार्यम् ॥ ततो नमस्तस्या इ
ति चतुरक्षरात्मकं चतुर्थ्यंतं द्वितीयखंडम् ॥ २८ ॥

नमस्तस्या इति प्रोक्तो विंशत्यक्षरकोमनुः ॥

नमस्तस्या इति प्रोक्तश्चतुरक्षरकोमनुः ॥ २८ ॥

अष्टाक्षरस्तृतीयोऽपि नमस्तस्यै नमो नमः ॥

एवं द्वाविंशतिश्लोकैर्ज्ञेयं मंत्रत्रयं बुधैः ॥ २९ ॥

ततो नमस्तस्यै नमो नम इत्यष्टाक्षरात्मकं तृतीयखंडं कार्यम् ॥ एवमिति ॥ एवमुक्तरीत्या द्वाविं
शतिश्लोकैर्मंत्रत्रयं कार्यम् ॥ तथा च या देवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेत्यादिचितिरूपेणेत्यंताये त्रयोविं
शतिः श्लोकास्त उक्तप्रकारेण सप्तषष्टिसंख्याका जाताः ॥ अथ च पूर्वैस्त्रयोदशमंतैः सह मेलनेना
शीतिर्मंत्रसंख्योदाहृता कथितेत्यर्थः ॥ त्रयोदशश्लोकैरित्यत्र श्लोकशब्दो मंत्रपरः ॥ तदुक्तं कात्या

यनीतंवेचतुस्त्रिंशोपटले ॥ वेदाक्षरोमनुर्मध्येमहालक्ष्म्याःप्रतोषकृत् ॥ लक्ष्मीसूक्तेतुताशद्वे
 नायमेवोच्यतेशिवइति ॥ अनेनवचनेनमध्यखंडस्यवेदाक्षरत्वप्रतिपादनेनपूर्वोत्तरखंडयोः
 प्रतिपादनमर्थादुक्तंभवतीति ॥ अतकेचिन्यायरसिकाः ॥ विष्णुमायादितोभ्रांतिरूपांतेली
 पिषष्टियुक् ॥ अवतारेपृथक्मंत्रास्तेषांत्रिषष्टिराहुतिरितिकात्यायनीतंत्रवचनव्याख्यानावस
 रसंमुग्धाकारविभागदर्शनात्कथंविभागःकार्यइतिविमर्शेबहवःपक्षाःसंभवन्ति ॥ तथाहि ॥
 यादेवात्यादौपूर्वार्धमेकोमंत्रः॥उत्तरार्धेतुसमंस्यादश्रुतत्वादितिन्यायेनद्वौपादौद्वौमंत्रौ ॥ अथ
 बाह्वाविंशत्यक्षरश्चतुरक्षरःषडक्षरइतित्रयोमंत्राः ॥ अथवाविंशत्यक्षरःषडक्षरौद्वाविति ॥ अत
 मध्यममंत्रस्यनमोहिरण्यबाहवइत्यस्येवोभयतो नमस्कारत्वसंभवात् ॥ अथवाद्वितीयतृती
 यनमःशद्वयोःपूर्वतपरत्वापिवारद्वयमन्वयः ॥ नमोभवायचरुद्रायचनमःशर्वायचेत्यादौद्विती
 यादिनमःशद्वानांकाकाक्षिवदुभयत्रावृत्तिस्वीकारेणतेषामुभयतो नमस्कारात्मकत्वपक्षस्या
 पिस्वीकारात् ॥ तेनद्वाविंशत्यक्षराष्टाक्षरषडक्षराइतित्रयोमंत्राभवन्ति ॥ नमोनमइत्येववानमइ
 त्येववाभिन्नोमंत्रः ॥ मध्यमःषडक्षरोष्टाक्षरोवा दशाक्षरोवाचतुरक्षरोवेतरांशैकःवसिष्ठस्मृतौ
 शूद्रधर्मप्रकरणेस्याभ्यनुज्ञातो नमस्कारोमंत्रइतिवाक्यस्यनमइतिशद्वमात्रंव्यक्षरोमंत्रइतिव्या

स्थानदर्शनात् ॥ अतएव नमःशब्दोद्वापिभिन्नैर्मंत्रावन्यः सर्वैकइत्यादयस्तत्रेदृशसंकटस्थ
लेविशेषवचनेनानिर्णयः कर्तव्यस्तदभावेहिजैमिनिप्रभृतिभिः परिशोधितन्यायेनानिर्णयः कर्त्त
व्यस्तत्रचयातेअग्नेअयाशयारजाशयाहराशयातनूर्वर्षिष्ठागव्हरेष्ठोग्रंवचोअपावधीस्त्वेषंवचो
अपावधीरितिमंत्रेऽयाशयादित्रयेप्रत्येकंपूर्वभागेयातेअग्नइत्यस्यांतेतनूरित्यादेश्वयोगेनमंत्रत्र
यस्वरूपस्यानुपंगोवाक्यसमाप्तिः सर्वेषुतुल्ययोगत्वादित्याधिकरणेनिर्णयदर्शनात्तेनैव न्यायेन

पूर्वैस्त्रयोदशश्लोकैः सहाशीतिरुदाहृताः ॥

स्तुतासुरैरिति श्लोकद्वयंचैवततोऽरुपिः ॥ ३० ॥

नमकचरममंत्रस्यैकत्वेनपाठितस्यापिहोमेविभज्यमंत्रत्रयकल्पनापेक्षयापृथिव्यामित्यादि
त्रयेनमोरुद्रेभ्यइतिपूर्वभागस्ययेषामन्नामिषवस्तेभ्यइत्यादेरुत्तरभागस्यचपूर्वोत्तरस्थानेप्रत्ये
कमनुपंगेणमंत्रत्रयस्यसर्वसंमतत्वाच्च ॥ तेनपूर्वार्धस्यतुप्रतिमंत्रंपूर्वभागेऽनुपंगः ॥ चरमाक्षरच
तुष्टयस्यतुप्रतिमंत्रमंतेनुपंगः ॥ तथाचयादेवीसर्वभूतेषुविष्णुमायेतिशब्दितानमस्तस्यैनमोनम
इतिचतुर्विंशत्यक्षरोऽष्टाक्षरैस्त्रिभिःपादैरेकोगायत्रीछंदस्कोमंत्रःसिद्धोयमेवचत्रिःपठनीयः ॥

देवतातुभिन्नानुसंधेयेत्याहुस्तदापातरमणीयम् ॥ उक्तप्रकारोहिविशेषवचनाभावेतिरमणीय
 व ॥ परंत्वत्रपूर्वोक्तवचनसत्वेनविरोधात् ॥ वचनन्यायविरोधेवचनस्यैवप्राबल्यात् ॥ अत
 एवाभियुक्ताआहुः ॥ पुराणंमानवोधर्मःसांगावेदाश्चिकित्सितम् ॥ आज्ञासिद्धानिचत्वारि
 हंतव्यानिहेतुभिरिति ॥ भवदुक्तप्रकारेणमंत्रविभागस्वीकारेवक्ष्यमाणमालामंत्रार्णसंख्यावि
 रोधाच्च॥किंच ॥ गौडपादीयेकारिकामृतेपि ॥ विंशत्यक्षरपर्यंतंप्रथमोमंत्रर्इरितः ॥ वेदाक्षरो
 द्वितीयस्तुतृतीयोष्टाक्षरःस्मृतइति ॥ अनेनवचनेनाप्युक्तमंत्रविभागस्यैवस्पष्टंप्रतिपादनात्
 ॥ किंच ॥ डामरेश्वरतंत्रेपिनमस्तस्यैतुषट्षष्टिःशेषार्धश्लोककाहुतिरित्यत्रभगवताशिवेनया
 देवीतितुषट्षष्टिरिति विहायनमस्तस्याइतिपदोपादानेननमस्तस्याइतिचतुर्थ्यंतस्यवेदाक्षर
 स्यैवमंत्रत्वप्रतिपादनात् ॥ नन्वेवमपित्रयाणामध्येकस्यनमस्तस्याइत्यस्यमंत्रत्वमितिनिर्णे
 तुमशक्यमितिचेन्न ॥ वेदाक्षरोमनुर्मध्येमहालक्ष्म्याःप्रतोषकृदितिकात्यायनीतंत्रवचनगत
 मध्यपदोपादानेनमध्यमस्यनमस्तस्याइत्यस्यमंत्रत्वनिर्णयात् ॥ अतएवमहालक्ष्म्याःप्रतोष
 कृदिति विशेषणंसंगच्छते ॥ एतेनात्रयेबहवःपक्षाःपूर्वमुक्तास्तेपिनिर्मूलाइतिसिद्धम् ॥ तस्मा

हिंशत्यक्षरचतुरक्षराष्टाक्षराणामेवक्रमेणमंत्रत्वंश्रीमद्गोडपादाचार्यादेसकलशिष्टसंमतमिति
 कृतमतयोमात्सर्यमुत्सार्याविदांकुर्वंतु ॥ अत्रविशेषस्तुमत्कृतावन्यत्रद्रष्टव्यः ॥ प्रकृतमनु
 सरामः ॥ अत्रविष्णुमायेत्यारभ्यभ्रांत्यंतैकविंशतिश्लोकेषुतंत्रांतरोक्तलक्ष्म्याउपरिधृतिस्तुष्टे
 रुपरिपुष्टिश्चेतिमंत्रद्वयमधिकंतथास्फूर्तिमेधाद्वयमपिपठ्यमानंप्रकृततंत्रानुसारिभिर्नादर्त्तव्य
 मितिभावः ॥ अथविष्णुमायाद्येकविंशतिदेवतानांसंग्रहः ॥ प्रथमाविष्णुमायोक्ताद्वितीयाचे
 तनाततः ॥ बुद्धिर्निद्राक्षुधाछायाशक्तिस्तृष्णातथाष्टमी ॥ क्षांतिर्जातिरथोलज्जाशांतिःश्र
 द्धानयोदशी ॥ कांतिर्लक्ष्मीस्ततोवृत्तिःस्मृतिरूपेणसंस्थिता ॥ दयातुष्टिस्ततोमाताभ्रांतिरि
 त्येकविंशतिरिति ॥ स्तुतासुरैरिति ॥ स्तुतासुरैःपूर्वमित्यादिविनम्रमूर्त्तिभिरित्यंतंश्लोकद्वयं
 मंत्रद्वयंभवतीतिशेषः ॥ ततस्तुतेतियुगलमितिकात्यायनीतंत्रोक्तेः ॥ एतेनकरोतुसानइत्यु
 त्तरार्धस्यमंत्रत्वंतुक्केवलमंत्रजपएवबोध्यमित्युक्तंभवतीति ॥ ततोऋषिरिति ॥ तदनंतरंऋषि
 रुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥

पुनरिति ॥ पुनरुवाचमंत्रानंतरमेवंस्तवादीत्यारभ्यत्वयाकस्मान्नगृह्यतइत्यंताःसप्तदश

श्लोकरूपामंताइत्यर्थः ॥ ऋषिरिति ॥ ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ श्लोकत्रयमिति ॥ ततो
निशम्येत्यादितयः श्लोकात्मकामंत्राः ॥ दूतश्चेवेति ॥ च पुनर्दूत उवाचेत्येकोमंत्रः ॥ नव
श्लोकाइति ॥ देविदैत्येश्वरादिव्रजांतानवश्लोकरूपामंत्राः ॥ ऋषिरिति ॥ ऋषिरुवाचेत्ये
कोमंत्रः ॥ एकइति ॥ अत्रैकशद्वेनेत्युक्तासातदादेवीत्येकश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ एकोन्यार्थे
प्रधानेचेतिकोशादेकशद्वः प्रधानवाचकः ॥ तेनतृतीयचरित्रेसरस्वत्याः प्राधान्यात्सरस्वतीप्र

पुनः सप्तदशश्लोकाऋषिः श्लोकत्रयंततः ॥

दूतश्चैवनवश्लोकाऋषिरेकोविकाततः ॥ ३३ ॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

धानोयमंत्रः ॥ तदुक्तं कात्यायनोतंते ॥ इत्युक्तेत्यादिमंत्रेणैकेनचसरस्वतीति ॥ अस्यमंत्र
स्यदोक्षापूर्वकलक्षजपतोजिह्वाजाड्यनाशइतिगुरूपदेशः ॥ अंविकेति ॥ अंविकापदेनदे
वीतेनदेव्युवाचेत्येकोमंत्रः ॥ ३१ ॥

चतुःश्लोकोति ॥ ततः सत्यमुक्तमित्यारभ्यलाघ्वित्यंताश्चत्वारः श्लोकात्मकामंत्राः ॥ पुन
र्दूतइति ॥ पुनर्दूत उवाचेत्येकोमंत्रः ॥ चतुःश्लोकोति ॥ अवलिप्तेत्यादिगमिष्यतीत्यंताश्च

त्वारःश्लोकात्मकामंताः ॥ पुनःशिवेति ॥ शिवादेवी ॥ तेनदेव्युवाचेत्येकोमंतः ॥ श्लोकद्वय
मिति ॥ एवमेतदित्यारभ्यकरोतुयदित्यंतंश्लोकात्मकमंतद्वयमित्यर्थः ॥ मिलित्वेति ॥ एतच्छ्लो
कद्वयमिलित्वास्तुतासुरैरित्यारभ्यदेव्युवाचेत्यंताएकोनपंचाशन्मंताजाताइत्यर्थः ॥ ३२ ॥

चतुःश्लोकीपुनर्दूतश्चतुःश्लोकीपुनःशिवा ॥

श्लोकद्वयमिलित्वातुचत्वारिंशन्नवाधिकाः ॥ ३२ ॥

पूर्वोक्ताशीतिसंयोगादेकोनत्रिंशदुत्तरम् ॥

शतमेवंतुविज्ञेयमाहुतीनांचपंचमे ॥ ३३ ॥

इतिकारिकामृतेपंचमोध्यायः ॥ ५ ॥

अस्याध्यायस्यमंत्रसंख्याआह ॥ पूर्वोक्तेति ॥ एकोनत्रिंशदुत्तरशतंमंताभवंतीतीशेषः ॥ यद्य
प्यध्यायारंभएवमंतसंख्योक्तातथापिश्लोकसंख्यातोमंतसंख्यायाश्चातीवभेदात्गणकबुद्धि
भ्रमानिरासार्थं द्विर्वद्धंसुबद्धमिति न्यायेनचपुनरुक्तिर्नदोषायेति ॥ ३३ ॥

अस्याध्यायस्य देवतामहासरस्वतीबोध्येति ॥ इतिकारिकामृतव्याख्याने च षकाभिधेः पंचमो
ध्यायः ॥ ५ ॥

विंशतिरिति ॥ अस्मिन्षष्ठेऽध्याये विंशतिश्लोकसंयुक्ते इत्याकर्ण्येत्यारभ्य मथांबिकामित्यंताः
सर्वेश्लोकरूपामंताः परिकीर्त्तिताः ॥ एका देवी ऋषित्रयम् ॥ एवं च चत्वार उवाचांताः विंशतिसं
ख्याका श्लोकात्मकामिलित्वासर्वमंताश्चतुर्विंशतिसंख्याबोध्या इत्यर्थः ॥ ३४ ॥

विंशतिश्लोकसंयुक्तेषु षष्ठेऽध्याये प्रकीर्त्तिताः ॥

सर्वेश्लोकामंत्ररूपा देव्येकाथ ऋषित्रयम् ॥ ३४ ॥

संहत्याहुतयोज्ञेयाश्चतुर्विंशतिसंख्यकाः ॥

इतिकारिकामृतेषु षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अस्याध्यायस्य देवताधूम्राक्षोतिकात्यायनीतंत्रे स्पष्टम् ॥ इतिकारिकामृतव्याख्याने च षका
भिधेः षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अथ सप्तमाध्यायस्य श्लोकसंख्या आह ॥ पंचविंशतीति ॥ पंचविंशतिश्लोकसंयुक्ते सप्तमे

ध्याये सर्वेश्लोकात्मका एव मंत्राः परिकीर्तिता इत्यत आह ॥ सर्वेश्लोकामंत्ररूपा इति ॥ ऋ
षीति ॥ उवाच पदां किं तौ हौ मंत्रौ ॥ तथा च सर्वे मंत्राः सप्तविंशतिसंख्यका बोध्या इत्यर्थः ॥
तदुक्तं कात्यायनीतं ॥ सप्तविंशत्यदो देवि भवंत्याहुतयः क्रमादिति ॥ अस्याध्यायस्यापि देव
ता धूम्ना क्षीत्यपितैव स्पष्टम् ॥ तेन तदुपासकेनेदमध्याय इयमवश्यं पठनीयमित्यर्थः ॥ ३६

पंचविंशतिसंयुक्ते ध्याये चैव तु सप्तमे ॥ ३५ ॥

सर्वेश्लोकामंत्ररूपा ऋष्युवाच द्वयं तथा ॥

सप्तविंशतिरेवंतु मंत्रसंख्याः प्रकीर्तिताः ॥ ३६ ॥

इति कारिका मृते सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

इति कारिका मृतव्याख्याने च पकाभिधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

अथाष्टमाध्यायस्य श्लोकसंख्या आह ॥ सार्धेति ॥ अत्रैकषष्टिश्लोकरूपामंत्राः ॥ अंते ध्या
यांते तेषां मातृगण इत्यर्धश्लोकात्मको मंत्र इत्यर्थः ॥ तत्र प्राकृतमंत्रस्य मध्ये विच्छेदकरणापेक्ष
यांते विद्यमानस्यैवार्धस्य मंत्रत्वमुचितम् ॥ पूर्णानां निवेशोत्तरमेवार्धस्य निवेश इति न्यायात् ॥

किंच श्रीहर्षकृतमंत्रगुल्लेप्यंत्यार्धस्यैवमंत्रत्वमुक्तम् ॥ श्रीमद्गौडपादाचार्यचरणैः सप्तशतीभा
ष्येप्यंत्यार्धस्य प्रतीकग्रहणेन च तस्यैवमंत्रत्वं ध्वनितम् ॥ एतेन विशेषवचनाभावे मुखेन काली
जगृहे इत्यस्यार्धमंत्रत्वमुक्तवन्तः प्रत्युक्ताः ॥ कात्यायनीतंत्रटीकायां प्रकाशिका समाख्याया
मप्यंत्यार्धस्यैवमंत्रत्वमुक्तमित्यन्यत्र विस्तरः ॥ ३७ ॥

अष्टमाध्यायस्य मंत्रसंख्या आह ॥ एवमिति ॥ एवमुक्तं रित्यैकषष्टिश्लोकात्मकामंत्रा

सार्धैकषष्टिश्लोकाढ्येऽष्टमेध्याये प्रकीर्तिताः ॥

एकषष्टिश्लोकमंत्रा अंतर्धश्लोकमंत्रकः ॥ ३७ ॥

एकोर्धमंत्र अध्यायारंभे ऋषिरुवाचेत्येको मंत्रः सर्वमंत्रा मिलित्वा त्रिषष्ट्या हुतयो भवन्तीति शे
षः ॥ अस्याध्यायस्य नवदेवताः ॥ ताश्च विधिशिवगुहविष्णुवाराहनृसिंहशक्राणां शक्तयः
सप्त ॥ एका चंडिकाऽपरारक्ताक्षीया चंडिकाया ललाटफलकान्निःसृता ॥ एवं नव ॥ एतच्च
मूले एव स्पष्टम् ॥ कात्यायनीतंत्रेऽपि ॥ रक्ताक्षी देवता चाष्टौ महाशक्तयः प्रकीर्तिता इति ॥ म
हाशक्त्य इत्यतः क्ति चूक्तौ च संज्ञायामिति शक्यः क्तिचिद्वदिकारादिति ङीष् बोध्यः ॥ रक्ताक्ष्या

एवनामांतरंशिवदूतीति ॥ एतदपिमूलएवस्पष्टम् ॥ एतेननवदेवतोपासकैरयमध्यायोऽवश्यं
पठनीयइतिभावः ॥ इतिकारिकामृतव्याख्यानेचषकाभिधेऽष्टमोध्यायः ॥ ८ ॥

अथनवमाध्यायस्यश्लोकसंख्याआह ॥ एकोनेति ॥ नवमेध्यायेनवाधिकास्त्रिंशच्छ्लोका

एवमादौऋषिश्रैवात्रिषष्ट्याहुतयस्तस्था ॥

इतिकारिकामृतेऽष्टमोध्यायः ॥ ८ ॥

एकोनचत्वारिंशच्चश्लोकैर्युक्तेसमीरिताः ॥ ३८ ॥

अध्यायेनवमेमंत्रास्तावंतोथमनुद्वयम् ॥

राजाऋषिश्रैतिचैकचत्वारिंशन्मनुस्त्वयम् ॥ ३९ ॥

इतिकारिकामृतेनवमोध्यायः ॥ ९ ॥

स्तावंतएवमनवः ॥ अथानंतरंमनुद्वयंराजोवाचऋषिरुवाचेतिमंत्रद्वयंतेनसर्वेमंत्राश्चैकच
त्वारिंशत्संख्यकाजाताइत्यर्थः ॥ मनुस्त्वयमितिजात्यैकवचनंमनवइत्यर्थः ॥ वस्तुतस्तुमनु
स्त्वयमित्येकवचनेननवमाध्यायस्यमंत्रत्वंसूचितम् ॥ तदुक्तंवृहत्तारारहस्ये ॥ काम्यार्चन

मुपक्रम्य ॥ पठेत्सप्तशतींचंडीमेकांतेचसमाहितः ॥ अथवानवमाध्यायंकेवलंवापठेच्छिवइ
ति ॥ अनेनैवज्ञापकेनतत्तद्देवतोपासकैस्तत्तदध्यायोवश्यंपठनीयइतिसिद्धम् ॥ अस्याध्या
यस्यदेवतेभैरवीतारेबोध्ये ॥ तदुक्तम् ॥ देवताभैरवीताराशृणुगोप्यंवराननइति ॥ ३८ ॥
३९ ॥ इतिकारिकामृतव्याख्यानेचषकाभिधेनेवमोध्यायः ॥ १ ॥

अथदशमाध्यायस्यश्लोकसंख्याआह ॥ सार्धसप्तान्वितैरिति ॥ सप्तविंशतिमंत्राइति ॥
तत्तसप्तविंशतिसंख्यकाःश्लोकरूपामंत्राः ॥ ततोतिमइति ॥ ततस्तदनंतरंजज्वलुश्चाग्नय

सार्धसप्तान्वितैर्विंशश्लोकैस्तुदशमेपुनः ॥

सप्तविंशतिमंत्रास्तुश्लोकरूपास्ततोतिमः ॥ ४० ॥

इत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रइत्यंतिमपदेनसूचितम् ॥ तदुक्तंगौडपादीयेकारिकामृते ॥ अर्धमं
त्रोतिमःप्रोक्तइत्यादि ॥ अत्रकेचित् ॥ सार्धद्वाविंशतिर्मंत्राइतिप्रतीकमुपादायततःप्रवृत्ते
युद्धमितिश्लोकास्त्रयोदश ॥ तत्रापिसानिराधारेत्यर्धश्लोकात्मकोमनुः ॥ नियुद्धंखेतदादैत्य
इत्याद्यामनवोनवोत्यनेनेस्वकल्पितपद्येनसार्धद्वाविंशतिमंत्राणांव्यवस्थांकृत्वाजज्वलुश्चाग्न

यइत्यर्धस्ययामलतंत्रगतत्वंस्वीकृत्यमंत्रसंख्यापूरणार्थं हताश्वः सतदादैत्यइत्यर्धात्पूर्वमश्वा
श्वपातयामासेत्यर्धाधिकंस्वीकुर्वतितदसत् ॥ तत्रपूर्णानां निवेशोत्तरमेवार्धस्य निवेशइतिन्या
येनांत्यार्धस्यैवमंत्रत्वस्वीकारात् ॥ एकत्रनिर्णीतः शास्त्रार्थोऽसतिबाधकेऽन्यत्रापीतिन्याय
विरोधाच्च ॥ किंच ॥ भवदाभिमतं परस्परानिराकांक्षत्वरूपं मंत्रत्वमापिन संभवति ॥ तत्रापि
सेत्यत्र कुत्रकेत्याकांक्षायां पूर्वश्लोकोक्तगगनेपिसादेवीतिशेषपूरणाभावेनिराकांक्षशाद्वबोधा
भावात् ॥ अस्मन्मते त्वनन्यगतिकत्वेन तत्र तत्रानुवृत्त्याध्याहारादिना वाक्यपूर्तिराश्रयणीयै
वनतु तद्भियाऽमंत्रस्य मंत्रत्वस्वीकारः ॥ वस्तुतस्तु भवदाभिमतमंत्रलक्षणस्यात्र मंत्रसाधकत्वा
भावादित्युक्तमेव साविस्तरं पूर्वमस्माभिरिति ॥ यदापि ज्ज्वलुरित्यर्धस्ययामलतंत्रगतत्वंस्वी
कृतं तदापि न मनोरमम् ॥ अस्यार्धस्ययामलतंत्रेऽभावात् ॥ अनादिशिष्टाचारविरोधाच्च ॥ किं
च ॥ न हि यामलतंत्रे सत्वोपि सप्तशत्यां सत्त्वाभावज्ञापकं मानं पश्यामः ॥ किंच ॥ नागोजी
भट्टकृतसप्तशतीटीकायां हताश्वः सतदादैत्यइत्यर्धात्पूर्वचर्मचार्ककरामलमिति व्याख्याने च
र्मचेत्यत्रत्यचकारेणाश्वसारथ्योः समुच्चयइति कथनादश्वांश्चेत्यर्धस्योपयोगाभावात् ॥ तस्मा

द्वद्विपुप्राचीनपुस्तकेषु जज्वलुरित्यर्धस्य पाठसत्वेनाश्वांश्चेत्यस्याभावेन च प्रामाण्याभावात् ॥ अ
तएव प्रमाणमूर्धन्यैः श्रीमद्रौडपादाचार्यैः सप्तशतीभाष्ये जज्वलुरित्यर्धस्य प्रतीकग्रहणं कृतमि
त्यलं बहुना ॥ ४० ॥

ऋष्युवाच द्वयमिति ॥ तत्राध्यायारंभे ऋषिरुवाचेत्येको मंत्रस्ततः पंचश्लोकानंतरं चापरः
एवमुवाच द्वयमित्यर्थः ॥ देव्युवाच द्वयमिति ॥ तत्र प्रथमश्लोकद्वयोत्तरं देव्युवाचेति मंत्रस्त

अर्धश्लोकात्मको मंत्रो ऋष्युवाचद्वयं तथा ॥

देव्युवाचद्वयं चैव द्वात्रिंशन्मंत्रसंग्रहः ॥ ४१ ॥

इतिकारिकामृते दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

तः पुनः श्लोकद्वयानंतरं च देव्युक्तिरित्येवं देव्युवाचद्वयमित्यर्थः ॥ अस्मिन् अध्याये सर्वे मंत्राः क
तिसंतीत्यत आह ॥ द्वात्रिंशदिति ॥ स्पष्टम् ॥ ४१ ॥

अस्याध्यायस्य शुंभमर्दिनीसरस्वतीदेवता ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ दशमे सिंहमारूढा शू
लपाशविधारिणी ॥ मुख्या चतुर्भुजा वाणचापहस्ता शुभेक्षणेति ॥ यामले त्वष्ट्रभुजा त्वमुक्ता

म् ॥ सरस्वत्यष्टहस्तातुवाणंचमुसलंतथा ॥ शूलंचक्रंतथाशखंघंटांवैलांगलंतथा ॥ धनुरेता
निदिव्यानिहस्तैर्देवीविभार्त्तिसा ॥ श्वेतपर्वतसंकाशाश्वेतवस्त्राविभूषणा ॥ नानारत्नसमाकी
र्णावेदविद्याविनोदिनी ॥ आषाढेनवरात्रेतुपूज्याशुभनिबर्हिणीति ॥ इतिकारिकामृतव्या
ख्यानेचषकाभिधेदशमोध्यायः ॥ १० ॥

अथैकादशेध्यायेश्लोकसंख्याआह ॥ श्लोकानामिति ॥ अस्मिन्ध्यायेसार्धपंचाशच्छ्लो

श्लोकानांसार्धपंचाशच्छ्लोयमेकादशेस्फुटम् ॥

पंचाशच्छ्लोकमंत्रास्तदंतेर्धश्लोकमंत्रकः ॥ ४२ ॥

काइत्यर्थः ॥ तत्रपंचाशच्छ्लोकरूपामंत्रास्तदंतेध्यायांतेतदातदावतीर्याहमित्यर्धश्लोकात्म
कोमंत्रः ॥ तदेवाह ॥ पंचाशदिति ॥ सार्धास्त्रयःसार्धाश्चत्वारइत्यादौत्रिचतुर्णांपरतएवार्ध
निवेशस्यलोकसिद्धत्वादितिभावः ॥ अतएवकात्यायनीतंत्रेभगवताशिवेनसार्धाःसर्वाहुतिर्दे
विपंचाशत्पंचसंयुताइत्यनेनांत्यार्धस्यैवमंत्रत्वमुक्तम् ॥ गौडपादीयेकारिकामृतेप्यर्धमंत्रोति
मःप्रोक्तइत्यादिनांत्यार्धस्यमंत्रत्वंस्पष्टमेवोक्तम् ॥ नचैवंमहामारीविनाशफलकामनयेत्थंय

दायदेति श्लोकात्मकस्य प्रयोग उपलभ्यते ताद्विरोध इति वाच्यम् ॥ अस्य श्लोकात्मकस्य मंत्रत्वं
 तु केवलमंत्रजप एव न तु सप्तशतमंत्रविभागे मंत्रत्वमिति सविस्तरं ज्ञानिनामपि चेतांसीति मंत्र
 व्याख्याने पूर्वमुक्तमिति तत्रैव द्रष्टव्यमिति दिक् ॥ एतेन भास्कररायैः शाकंभरीति विख्यातित
 दायास्याम्यहंभुवीत्यस्यार्धमंत्रत्वं गुप्तवत्यामुक्तं तन्नादत्तव्यमित्युक्तं भवतीति ॥ अमुमेवाश
 यं मनसि निधाय मूले एकदेशिमतमाह ॥ शाकंभरीति ॥ ४३ ॥

शाकंभरीति विख्यातित दायास्याम्यहंभुवि ॥

एषोर्धमंत्र इत्याहुः केचिदत्र विचक्षणाः ॥ ४३ ॥

देवीह्यमिति ॥ अस्मिन् अध्याये देव्युवाचेति मंत्रहयामित्यर्थः ॥ तत्र प्रणतानां प्रसीदत्व
 मिति श्लोकानंतरं देव्युवाचेत्येको मंत्रस्ततः सर्वा बाधा प्रशमनामिति श्लोकानंतरं परो देव्युवाचे
 त्युवाचमंत्र इति विवेकः ॥ ऋषिरिति ॥ अध्यायारंभे ऋषि उवाचेत्येको मंत्रः ॥ देवा इति ॥
 वरदाहं सुरगणा इति श्लोकानंतरं देवा ऊचुरित्येको मंत्रः ॥ तथा च त्वार उवाच मंत्राः पंचाशच्छ्लो
 क मंत्राः ॥ एकोर्धमंत्र इति मिलित्वा पंच पंचाशत्संख्यकाः सर्वे मंत्रा भवन्तीत्यत आह ॥ पंचा

धिकमिति ॥ स्पष्टम् ॥ अस्मिन्ध्याये सर्वस्येत्याद्याः षोडशश्लोकानारायणीलिंगकाः कात्याय
नीतंत्रसंमताः सति कचित्सर्वतः पाणीपादांतेत्यादिद्वयंत्रयं वाधिकं पठंतितत्प्रकृततंत्रानुसारिभि
र्नोपादेयं न वशत्यांवातेषां निवेशोस्त्विति बोध्यम् ॥ अस्याध्यायस्य देवता वैष्णवी बोध्या ॥ तदु
क्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ सार्धाः सर्वाहुतिर्देवि पंचाशत्पञ्चसंयुताः ॥ वैष्णवी देवता चात्र महागरुड
वाहनेति ॥ ४४ ॥ इति कारिका मृतव्यख्याने च षकाभिधे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

देवीद्वयमृषिश्रैको देवा ऊचुरितीरितः

पञ्चाधिकं तु पञ्चाशन्मंत्रा वै तंत्रसंमताः ॥ ४४ ॥

इति कारिका मृते एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

अथ द्वादशोऽध्याये श्लोकसंख्या आह ॥ अष्टविंशदिति ॥ मंत्रसंख्या आह ॥ चत्वारिंशदि
ति ॥ एकलः एकः ॥ तेनैकचत्वारिंशत्संख्या जातेति भावः ॥ तत्रेति ॥ तत्र दूरादेव पलायंते
स्मरतश्चरितं ममेत्यर्थं श्लोकात्मको मंत्र एकः ॥ इत्युक्ता सा भगवतीत्यर्थं श्लोकात्मको मंत्रश्चापर ए
व मर्थं श्लोकात्मकमाहुतिद्वयमित्यर्थः ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ दूरेत्यर्थेन सहिता अष्टाविंश

तिरूपकाइति ॥ तत्रैवचतुस्त्रिंशोपटले ॥ इत्युक्तेत्यर्धमंतोयंजपाच्छौर्यप्रदायकइति ॥ य
 तुसर्वममैतन्माहात्म्यंममसन्निधिकारकमित्यर्धतथानिशुभेचमहावीर्येशोपाःपातालमाययुरि
 त्यर्धचक्रमेणज्ञेयमितिगुप्तवत्यामुक्तंतदत्यंतोपहासास्पदम् ॥ दूरैत्यर्धेनसंहिताइतिप्रत्यक्षव
 चनविरोधात् ॥ किंच ॥ उवाचांतास्तुयेमंतास्तेर्धमंतात्मकाःप्रियइतिहरगौरीतत्त्वविरोधा
 च्च ॥ गौडपादीयेकारिकामृतेपि ॥ अष्टाविंशतिमंताःस्युरेकाप्यर्धाहुतिस्तथेत्यनेनाष्टाविंश

अष्टत्रिंशच्छ्लोकयुक्तेष्वध्यायेद्वादशात्मके ॥

चत्वारिंशच्चैकलश्वमंत्रास्तत्राहुतिद्वयम् ॥ ४५ ॥

तिमंतानंतरंदूरैत्यर्धस्यैवसत्त्वेनतस्यैवमंतत्वस्वीकाराच्च ॥ इत्युक्तेत्यर्धस्यमंतत्वंत्वर्धयुङ्गव
 भिःश्लोकैरितिव्याख्यानेगुरुचरणैःकात्यायनीतंतत्त्वप्रकाशिकायांस्पष्टमुक्तमितितत्रैवद्रष्टव्य
 म् ॥ पुनर्ऋषिस्ततोर्धस्यादितिगौडपादीयेकारिकामृतेपीत्युक्तेत्यर्धस्यैवमंतत्वस्वीकाराच्चे
 त्यन्यत्रविस्तरः ॥ ४५ ॥

अर्धश्लोकात्मकमितिपदमाहुतिद्वयमित्यत्रान्वेति ॥ श्लोकाइति ॥ अस्मिन्ध्यायेस

र्वेश्लोकात्मकामंत्राः सप्तविंशदित्यर्थः ॥ ऋषिरिति ॥ सार्धाष्टाविंशतिश्लोकानंतरं ऋषि-
वाचेत्येकोमंत्रः ॥ तथादेव्युक्तिरिति ॥ अध्यायारंभेदेव्युवाचेत्येकोमंत्रः ॥ मंत्रसंख्येति ॥
सप्तविंशच्छ्लोकरूपामंत्राः ॥ अर्धात्मकौ द्वौ मंत्रौ तथोवाचपदां कितौ द्वौ मंत्रौ मिलित्वा सर्वमंत्रा-
एकचत्वारिंशज्जाता इति भावः ॥ तदुक्तं कात्यायनोतंत्रे ॥ एवं तु द्वादशे एकचत्वारिंशन्मिता-
हुतिरिति ॥ अस्याध्यायस्य तु देवतानुक्तत्वान्महासरस्वती बोध्येति ॥ ४६ ॥ इतिकारि

अर्धश्लोकात्मकं श्लोकाः सप्तत्रिंशन्मिता ऋषिः ॥

तथादेव्युक्तिरेकैव मंत्रसंख्या समीरिता ॥ ४६ ॥

इतिकारिकामृते द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

कामृतव्याख्याने च षकाभिधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

अथ त्रयोदशोऽध्याये श्लोकसंख्या आह ॥ त्रयोदश इति ॥ स्पष्टम् ॥ ऋषिरुवाचेत्यारभ्ये-
ति ॥ तत्राध्यायारंभे ऋषिरुवाचेत्येकोमंत्रः ॥ एतत्ते कथितं भूपेत्यादितयः श्लोकात्मकामं-
त्राः ॥ आराधितासैवेत्यर्धश्लोकात्मक एकोमंत्रः ॥ एवं च ऋषिरुवाचेत्यारभ्य स्वर्गापवर्ग-

दाइत्यंताः पंचमंत्रसंख्याबोध्या ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ एतत्ते कथितं भूपेत्यादिसार्धत्रयं मनु-
रिति ॥ यत्तु ऋषिरेतत्तद्व्यर्थश्लोको मंत्रस्ततस्त्रय इति स्वकल्पितकारिकायामेतत्तद्व्यर्थस्य
मंत्रत्वमुक्तं तन्न ॥ सार्धास्त्रयः सार्धाश्चत्वार इति वत्सार्धत्रयमित्यत्रापि त्रयाणां परत एवार्धनिवे-
शस्य लोकसिद्धत्वात् ॥ कात्यायनीतंत्रप्रकाशिकायामप्यंत्यार्धस्यैव मंत्रत्वस्वीकाराच्च ॥

त्रयोदशे सार्धसप्तदशश्लोकाः प्रकीर्तिताः ॥

ऋषिरुवाचेत्यारभ्य भोगस्वर्गापवर्गदा ॥ ४७ ॥

इत्यंताः पंचमंत्रास्ते मार्कंडेयस्ततः परम् ॥

इतितस्य वचः श्रुत्वेत्यर्धमंत्रः प्रकीर्तितः ॥ ४८ ॥

किंच ॥ भवन्मते उवाचांतास्तु ये मंत्रास्तेर्धमंत्रात्मकाः प्रिय इति हरगौरीतंत्रविरोधात् ॥ मा-
र्कंडेय इति ॥ ततः परं मार्कंडेय उवाचेत्येको मंत्रः ॥ ४७ ॥

इतितस्येति ॥ इतितस्य वचः श्रुत्वेत्यर्धश्लोकात्मको मंत्रः ॥ ४८ ॥

श्लोकमंत्रा इति ॥ ततः प्रणिपत्येत्यारभ्य यतात्मनोरित्यंता ये पंचश्लोकास्ते श्लोकात्मका ए-

वमंत्रादित्यर्थः ॥ अथार्धेति ॥ अथानंतरंपरितुष्टेत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ तदुक्तं ॥ कात्यायनी
तन्त्रे ॥ इतितस्यवचोदितः ॥ श्लोकषट्कंततोदेवीवाक्यंस्यात्परमेश्वरीति ॥ अत्रेदंबोध्यम्
॥ इतितस्यवचोदितःआदितइतिपदच्छेदः ॥ आर्षःप्रयोगः ॥ एवंचेतितस्येत्याद्यर्धप्रतीक
ग्रहणेनादितःप्रथमतोर्धश्लोकात्मकोमंत्रः ॥ ततःश्लोकषट्कंश्लोकशब्दोमंत्रपरस्तथाचप्रणि
पत्येत्यादिपंचश्लोकात्मकामंत्राःपरितुष्टाजगद्धात्रीत्यर्धश्लोकात्मकोमंत्रइतिमंत्रषट्कमाद्य

श्लोकमंत्रास्ततोज्ञेयाःपंचवाथार्धपद्यकम् ॥

देव्युवाचेतिमंत्रोयंततःश्लोकस्तुमंत्रकः ॥ ४९ ॥

धेनसहस्रमंत्राःसंपन्नाः ॥ यद्वा ॥ सार्धपंचसुश्लोकेषुश्लोकषट्कव्यवहारस्तुसार्धसप्तद
शसृष्टीरुपदधातीतिन्यायेनबोध्यः ॥ अन्यत्पूर्ववत् ॥ इयमेवचरीतिःकात्यायनीतंत्रप्र
काशिकायांगुरुचरणैरुक्तेति ॥ ध्वनितंचेदंगौडपादाचार्यैःसप्तशतीभाष्ये ॥ गौडपादीयेका
रिकामृतेष्येकादशार्धाहुतयइत्यादिनाषट्सुश्लोकेषुसप्तमंत्रत्वंबोधितमिति ॥ एतेनगुप्तवत्या
मितितस्यवचोमुखमितिपाठमवलोक्यश्लोकषट्कंततोदेवीतिप्रतीकमुपादायेतितस्यवचइ

त्यादिकं श्लोकषट्कं श्लोकात्मकं मंत्रषट्कमिति यथा श्रुतं भास्कररायै व्याख्यातं तन्नादत्तं व्यम् ॥
 इति तस्य वचो मुखमिति पाठेऽपि अंत्यार्धस्य हरगौरीतंतोक्तपरिभाषयामंत्रत्वेऽसिद्धे आद्यार्धस्ये
 तितस्य वचो मुखमिति तस्येत्यर्धमादिमंत्रं कृत्वोर्वरिताः पंचश्लोकात्मकामंत्रा इति सप्तमंत्रत्वं तु
 तुल्यमेवेति बोध्यम् ॥ देव्युवाचेतीति ॥ देव्युवाचेत्येको मंत्रः ॥ ततः श्लोकस्तु मंत्रक इति ॥
 तु शब्दो निश्चयार्थकः ॥ ततः परं यत्प्रार्थ्यते त्वया भूपेति श्लोकात्मक एव मंत्र इत्यर्थः ॥ तदुक्तं
 कात्यायनीतंत्रे ॥ यत्प्रार्थ्यते त्वया भूपश्लोकेनैकेन तोषक इति ॥ अत्र कात्यायनीतंत्रे प्रांचो
 गौडाः ॥ यत्प्रार्थ्यते त्वया भूपनेमश्लोकेन तोषक इति पाठमवलोक्य नेमशब्दो ह्यर्धपर्यायस्ते
 न यत्प्रार्थ्यते त्वया भूपेत्येकस्मिन्नेव श्लोके खंडद्वयं संपादयंति ॥ तथापि मार्कण्डेय उवाचेति
 ततो वब्रेमनुत्तयमिति पाठमवलोक्य ततो वब्रेनृपो राज्यामिति श्लोकद्वये प्रथमार्धमध्यैकश्लोकां
 तिमार्धात्मकं मंत्रत्रयं संपादयंति ॥ तथा देव्युवाच पुनश्चैव स्वल्पश्लोकत्रयेणैव ॥ अर्धयोरेव
 मंत्रत्वाद्भवंत्यत युगाहुतिरिति पाठमवलोक्य युगशब्दश्चतुःसंख्यावाचक इति स्वल्पैरहोभिर्नृप
 त इति श्लोकत्रये प्रथमार्धमध्यश्लोकद्वयांतिमार्धात्मकं मंत्रचतुष्टयं संपादयंति ॥ तत्र पाठद्वये को

सौमुख्यः पाठ इत्यतः शिव एव शरणमिति ॥ यद्यप्येवं तथापि कात्यायनीतंत्रटीकायां प्रकाशि-
का समाख्यायां गुप्तवत्यामन्यत्र चोक्तपाठादर्शनेन कचिदपि दाक्षिणात्यसंप्रदाये तादृशमंत्र-
विभागादर्शनेन चोक्तपाठोऽप्रामाणिक इति मम प्रतिभाति ॥ ४९ ॥

मार्कण्डेय इति ॥ ततो मार्कण्डेय उवाचेत्येकोमंत्रः ॥ श्लोकमंत्रद्वयमिति ॥ ततो वब्रेनृपो राज्य-
मिति श्लोकात्मकं मंत्रद्वयमित्यर्थः ॥ ततो वब्रे मनुद्वयमिति कात्यायनीति त्रैलोक्येः ॥ ततो देवीति ॥

मार्कण्डेयस्ततो मंत्रः श्लोकमंत्रद्वयंततः ॥

ततो देवी षडर्धानि सप्तमंत्राः स्मृता बुधैः ॥ ५० ॥

ततो देव्युवाचेत्येकोमंत्रः ॥ षडर्धानीति ॥ स्वल्पैरहोभिरित्यारभ्य तव ज्ञानं भविष्यतीत्यंताये-
त्ययः श्लोकाः सतितत्तार्धात्मकाः षण्मंत्राः भवन्तीत्यर्थः एते षण्मंत्रा देव्युवाचेति मिलित्वा सप्तमं-
त्रा जाता इत्यत आह ॥ सप्तमंत्रा इति ॥ ५० ॥

मार्कण्डेय इति ॥ ततो मार्कण्डेय उवाचेत्येकोमंत्रः ॥ पद्यद्वयमिति ॥ तत्रेति द्वैत्यर्थः श्लो-
कात्मक एकोमंत्रः ॥ बभूवां तर्हि तासद्य इत्येक श्लोकात्मकोमंत्रः ॥ सूर्याज्जन्म समासाद्येत्यर्थः

श्लोकात्मकोमंत्रः ॥ एवंचपद्यद्वयेमंत्रत्रयंसंपन्नमितिभावः ॥ तदुक्तंकात्यायनीतंत्रे ॥
इतिदत्वेत्यर्धमंत्रोवांछितार्थप्रपूरणइति ॥ ननुहौमंत्रौपुनरुच्चार्यसावर्णिर्भावितामनुरितिका
त्यायनीतंत्रवचनेनेतिदत्वेतिश्लोकात्मकौहौमंत्रावुच्चार्यपुनः सावर्णिर्भावितामनुरित्यष्टाक्षरा
त्मकोह्येकोमंत्रइतिभ्रमवारणायाह ॥ आवृत्येति ॥ अत्रमूलकृताशिवेनसावर्णिर्भावितामनु
रितिचरमश्लोकस्यचरमावयवएवाधिकःपठितःसअमंत्रोभवतीतिशेषः॥ उत्तरत्रमंत्रांतरत्वा

मार्केडेयस्ततःपद्यद्वयेमंत्रत्रयंस्मृतम् ॥

आवृत्यात्राधिकोऽमंत्रःसावर्णिर्भावितामनुः ॥ ५१ ॥

भावद्योतनायकंठरवेणपठितइतिभावः ॥ तथाचसंकर्षातिमसूत्रम् ॥ विद्यतेवान्यकालत्वा
द्यथायाज्यांसंप्रैषःयथायाज्यासंप्रैषइति ॥ ऋग्वेदब्राह्मणेपि ॥ अन्होरूपमन्होरूपमिति ॥ ऋ
ग्विधानेपि ॥ नमःशौनकायनमःशौनकायेति ॥ समाप्तंशास्त्रमिति तुतदर्थः॥ अतएवहौमंत्रौ
पुनरुच्चार्येति कात्यायनीतंत्रवचनव्याख्यानेइतिदत्वेत्यस्याधर्मंत्रत्वमुत्क्रावभूवांतर्हितासद्य
इतिश्लोकात्मकोमंत्रःसूर्याज्जन्मेत्यर्धात्मकोद्वितीयःतौहौमंत्रावुच्चार्येति सावर्णिर्भावितामनु

रित्येकपादात्मकं ग्रंथसमाप्तिबोधकं पठेन्नत्वस्याहुतिरिति प्रकाशिकायामुक्तं गुरुचरणैः ॥ ५१ ॥

अस्मिन् अध्याये सर्वे मंत्राः कति संतीत्यत आह ॥ एकोनत्रिंशदिति ॥ पूर्वोक्तप्रकारेण द्वादश
श्लोकात्मकाः एकादशार्धश्लोकात्मकाः षडुवाचमंत्रामिलित्वैकोनत्रिंशत्संख्याका आहुतय
इत्यर्थः ॥ यत्तु गुप्तवत्यां होमंत्रौ पुनरुच्चार्येति व्याख्याने इति दत्त्वोतिहौ श्लोकौ दंडकालितवत्पु
नरुच्चार्यमंत्रद्वयवर्धनेनैकोनत्रिंशत्संख्यापूर्तिः संपद्यत इत्युक्तं तन्न ॥ आहृतिं विनैवोक्तरीत्या सं
ख्यापूर्तेः समर्थनात् ॥ किंच ॥ आहृत्तिकरणे मानाभावात् ॥ वक्ष्यमाणमालामंत्रार्णसंख्यावि

एकोनत्रिंशत्संख्याकामंत्रा अत्र स्मृता बुधैः ॥

रोधाच्च ॥ किंच ॥ भवन्मते मकारादिनुकारांतो मनुः परमदुर्लभः ॥ सत्संप्रदायविधिना ज्ञा
तव्यो ममवल्लभे ॥ अन्यथा विफलो मंत्रः सत्यं सत्यं मयोदितमिति कात्यायनी तंत्रवचनेन नार्क
डेय उवाचेत्यारभ्य सूर्याज्जन्मसमासाद्य सावर्णिर्भाविता मनु रित्यंतं यन्मंत्रत्वमुक्तं तन्न संगच्छते ऽ
स्मन्मते तु स्वरसतः संगच्छते ॥ अतएव भगवता शिवेन सप्तसप्तत्युत्तरचतुःशताधिकैकोनत्रिंश
तिसहस्रार्णात्मको मालामंत्रः सत्संप्रदायविधि नैव ज्ञातव्यो न तु भाट्टतंत्रादिन्यायेनेत्युक्तम् ॥

तदुक्तदुर्गाभक्तितरंगिण्यां कात्यायनीतंते ॥ मुनिमुन्यब्ध्यंकचंद्रेः प्रोक्तसप्तशतीस्तवम् ॥ ना
तः परतरं किंचिदधिकं भुवनत्रय इति ॥ तस्मान्मदुक्तार्थ एव साधयानिति कृतमतयो मात्सर्यमु
त्सार्यविदां कुर्वतु ॥ एतेनास्मिन्नध्याये चरमप्रतीकग्रहणेन चरमश्लोकस्यैव द्विरुच्चारणमिति के
षां चिद्योजनमप्यपास्तम् ॥ यदप्यस्मिन्नध्यायेन वैवार्धमंत्रा इति केनचिदुक्तं तदपि न ॥ एका
दशार्धाहुतयोद्वादशश्लोकमंत्रकाः ॥ उवाच वचनैः पङ्क्तिरेकोनत्रिंशदीरिता इति गौडपादीय
कारिकामृतविरोधात् ॥ एतेनार्धमंत्राः सप्तेत्यपि निरस्तम् ॥ एतेनाधुनिकपुस्तकेषु यस्वित्या
रभ्य एकादशार्धाहुतयोद्वादशश्लोकमंत्रकाः ॥ उवाच वचनैः पङ्क्तिरेकोनत्रिंशदीरिता इत्याहुस्त
त्रकात्यायनीतंत्रविरोधः स्पष्ट एवेति दिगित्यंतो ग्रंथः पूर्वग्रंथविरोधेन निर्मूल इति ध्येयम् ॥ गौड
पादीयकारिकामृतवचनस्य श्रुतितुल्यप्रमाणभूतत्वात् ॥ कात्यायनीतंत्रप्रकाशिकायामप्ये
कादशार्धाहुतेरेव समर्थनात् ॥ किंच ॥ श्रीहर्षकृतमंत्रविभागगुच्छेपितथैव स्वीकारादिति सु
धियो विभावयंतु ॥ अथात्रोवाचपदां कितानां मंत्राणां विचारः क्रियते ॥ तत्र प्रथमे ध्याये साव
र्णिः सूर्यतनयो यो मनुरित्याद्युक्तिः कस्येत्याकांक्षायाः सत्त्वादाद्यो मार्कण्डेय उवाचेति मंत्रोऽपेक्षि

तएवास्ति ॥ ततोवैश्यमेकंददर्शसइत्युत्तरंराजोक्तित्वेपिराजोवाचेत्यस्यानपेक्षा ॥ सपृष्ठस्ते
नेत्यनेनैवतदर्थस्यनिबद्धत्वादितिकेचित् ॥ अन्येतुसावर्णिरित्यारभ्यप्रश्रयावनतो नृपमित्यंतं
भागुरिंप्रतिमार्कडेयवाक्यमेवबोध्यम् ॥ सुरथवैश्यसंवादस्यभूतपूर्वत्वेनतत्कथानकमेवभा
गुरिंप्रतिमार्कडेयोवोचत् ॥ अतएवतेनराज्ञासवैश्यःपृष्ठइतिकर्मणिप्रयोगस्वारस्यंतेनपृथक्
राजोवाचेत्यस्यानपेक्षेत्याहुः ॥ तथाप्रत्युवाचसतंवैश्यःप्रश्रयावनतो नृपमित्यनेनगतार्थत्वा
त्पुनर्वैश्यउवाचेतिमंतोनापेक्षितस्तथापिपूर्वोक्तकात्यायनीतंत्रवचनबलादस्त्येव ॥ एवंचचतु
र्भिरभिमादत्तइतिविहितमंत्रेषुद्वितीयादिमंत्रार्थबोधस्येवेत्याकर्ण्येतिश्लोकमंत्रार्थदशायां
द्वस्यार्थस्यपुनर्बोधस्यादृष्टार्थतावावाच्येतिथथाकथंचित्समाधेयम् ॥ ततोदुर्वृत्ताःकिन्नुमे
सुताइत्यनंतरंराजोवाचेत्युवाचमंत्रःसोपेक्षितएवास्ति ॥ ततोनुबध्नास्तिमानसमित्युत्तरंवै
श्यउवाचेतिमंतोपेक्षितएव ॥ ततस्तेष्वप्रीतिषुनिष्ठुरमित्युत्तरंमार्कडेयोक्तिः ॥ ततोवैश्यपा
थिर्वावित्युत्तरंराजवाक्यम् ॥ ततोविवेकांधस्यमूढतेत्युत्तरंऋष्युक्तिः ॥ ततःसर्वेश्वरेश्वरीत्य
नंतरंराजोवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततस्त्वत्तोब्रह्मविदांवरेत्युत्तरंऋषिरुवाचेति ॥ ततोऽतुलां

तैजसः प्रभुरित्यनंतरं ब्रह्मोवाचेति मंतस्य नातो वापेक्षा तुष्टावयोगनिद्रांतामित्यनेन गतार्थत्वा
 तथापि अथ ब्रह्मोवाच ततस्त्वं स्वाहात्वं स्वधादिमा इति वचनेनानपेक्षितोऽप्यस्त्येवेति ॥ ततो हं
 तुमेतौ महासुरा विद्वयुत्तरं ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेव ॥ ततो व्रियतामिति केशवमित्युत्तरं भगवदु
 क्तिः सापेक्षितैव ॥ तथैतावद्विद्वतं ममेत्यनंतरं ऋषिरुवाचेति मंतोऽपेक्षितएव ॥ तत आवांजही
 त्यर्थारंभे मधुकैटभा वूचतुरित्यपेक्षितमापिकौश्रित्पठ्यमानमपिताभ्यां गदित इत्यनेन गतार्थत्वा
 तंत्रविरोधाच्च नास्ति ॥ ततः सलिलेन परिप्लुतेत्युत्तरं ऋषिवाक्यमतीव संनिहितत्वेनानपेक्षितम
 पिरुष्युक्तिश्च तथेत्युत्केत्यादि मंतद्वयं भवेदिति वचनबलादस्त्येव ॥ यामलपाठे त्वयं मंत्रो ना
 स्त्येवेति विशेषः ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ ततो द्वितीयेऽध्याये देवासुरमभूद्युद्धमित्याद्युक्तिः क
 स्येत्याकांक्षायाः सत्त्वादृषिरुवाचेति मंतोऽपेक्षितएवास्ति ॥ न च पूर्वाध्यायांत्यश्लोकांतमृष्यु
 क्तेरनुवृत्तिसत्त्वेन पुनरेतदध्यायारंभे ऋषिरुवाचेत्युक्तिर्मुधैवोतिवाच्यम् ॥ अध्यायसमाप्तिबोध
 कवाक्यानां व्यवधानात्तत्र तत्राध्यायारंभे सूताद्युक्तिरिवात्रापिरुष्युक्तेरावश्यकत्वात् ॥ मंडू
 कप्लुत्यानुवृत्तौ प्रमाणाभावात् ॥ ततः सूर्येद्राग्न्यनिले दूनामिति श्लोकारंभे कौश्रित्पठ्यमानंदे

वाञ्छुचुरित्यनपेक्षितत्वादेवनास्ति ॥ त्रिदशाः कथयामासुरित्यनेनैव गतार्थत्वात्प्रकृततन्त्रवि
रोधाच्च ॥ तत इत्थं निशम्येति श्लोकारंभे ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमपिकात्यायनीतन्त्रविरोधादेवना
स्ति ॥ तन्त्रांतरे तु ऋषिरुवाचेति पठ्यत एवेति ॥ तथा चात्र वचनबलाद्देववाक्यव्यवधानेऽपि मंडू
कपुल्याध्यायसमाप्तिपर्यंतमृषिवाक्यानुवृत्तिरन्यत्र स्पष्टम् ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ अथ तृ
तीयाध्यायारंभे ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ तत उवाच तमदोद्धूतमुखरागाकुलाक्षरमित्यने
न गतार्थत्वादनपेक्षितापितदन्ते देव्युक्तिरस्त्येव ॥ देव्युवाचेति मन्त्रांतरे मन्त्रश्लोकस्ततः परमिति
कात्यायनीतन्त्रोक्तेः ॥ ततो गार्जिष्यंत्याशुदेवता इत्यनन्तरं ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ इ
तितृतीयोऽध्यायः ॥ अथ चतुर्थाध्यायारंभेऽपि समाप्तिबोधकवाक्यव्यवधानादेव ऋषिवाक्य
स्यानुवृत्त्यभावेन ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततः शक्रादयः सुरगणा इति श्लोकानन्तरं दे
वाञ्छुचुरितिकैश्चित्पठ्यमानमपि शक्रादय इत्यनेन गतार्थत्वात्तन्त्रेणुक्तत्वाच्चानपेक्षितमेवाना
स्ति ॥ ततस्तैरस्मान् रक्ष सर्वत इत्युत्तरं देवकृतस्तवेन व्यवधानाद्दृषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥
ततः प्रणतान्सुरानित्युत्तरं देव्युवाचेरित्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततो ब्रियतामित्यर्धोत्तरं देवाञ्छुचुरि

त्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततःसर्वदाविकेइत्युत्तरं देवदेवीवाक्येनव्यवधानात्पुनर्ऋषिरुवाचेत्यपे
 क्षितमेवास्ति ॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ततःपंचमाध्यायारंभेउक्तरीत्यैवऋषिरुवाचेत्यपेक्षि
 तमेव ॥ ततइतिकृत्वामतिदेवाइतिश्लोकोत्तरं देवाउचुरित्यपेक्षितमेवास्ति ॥ अत्रयपिदेवा
 हिमवंतंनगेश्वरम्॥जग्मुस्तत्रचगत्वाविष्णुमायांतुष्टुवुरित्यनेनदेवाएवतुष्टुवुरितिनिराकांक्ष
 शाद्वबोधेनपुनर्देवाउचुरित्यनपेक्षितंतथापिदेवाउचुस्ततःपरम् ॥ नमोदेव्यादितःश्लोकाइति
 कात्यायनीतंत्रवचनप्रामाण्यादनपेक्षितमपिस्वीकर्त्तव्यमेवेत्यन्यत्रविस्तरः ॥ ततोविनम्रमू
 र्त्तिभिरित्यनंतरंऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततःकौशिकीवाक्योत्तरंतत्पदनिर्वचनारंभे
 ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमपिसमीपेतस्यसत्त्वान्नोक्तंमंडूकश्रुत्यानुवृत्तिसिद्धेः ॥ ततस्त्वयाकस्मा
 नगृह्यतइत्युत्तरंऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ अत्रकेचित् ॥ निशम्येतिश्लोकानंतरंशुभ
 उवाचतथेतिचेतिचचक्तव्येतिश्लोकोत्तरंपुनरपिऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमित्याहुस्तन्न ॥ निश
 म्येतिश्लोकेउत्क्राप्रेषयामासेतिशेषपूरणेनोवाचद्वयंयोपयोगाभावात् ॥ ततोत्तरश्लोकार्थः
 कर्म ॥ तथाचसशुभःचंडमुंडयोर्वचःनिशम्यममवचनात्सायत्रास्तेतत्रगत्वेतिचेतिचसामदा

माद्युपायेनसावक्तव्याचपुनः लघुक्षिप्रंसंप्रीत्यायथाभ्योतितथाकार्यमिति सुग्रीवनामकंदूतं प्र
त्युक्तवाप्रेषयामासेति वाक्यार्थः ॥ तेन कात्यायन्यादितं तेषूवाच ह्यस्याभावादप्रमाणमेव ॥
नतः श्लक्ष्णं मधुरयागिरेत्युत्तरंदूत उवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततो मत्परिग्रहतां ब्रजेत्युत्तरं ऋ
ष्युक्तिरप्यपेक्षितैवास्ति ॥ ततो ययेदंधार्यते जगदित्युत्तरं देवी वागप्यपेक्षितैवास्ति ॥ ततः
पाणिं गृह्णातु मे लघ्वित्युत्तरंदूत वागपितथैव ॥ ततो गौरवामागमिष्यसीत्यनंतरं पुनरपि दे
व्युक्तिस्तथैव ॥ एवं चास्मिन्नध्यायेन वैवोवाच मंत्रा इति भावः ॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥
अथ षष्ठाध्यायारंभे पूर्ववदृष्युक्तिरपेक्षितैवास्ति ॥ ततो यक्षो गंधर्व एव वेत्युत्तरं ऋषिरुवाचे
त्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ऋष्युवाच ह्ययोर्मध्ये दैत्यवाक्येन व्यवधानात् ॥ ततः केशाकर्षणवि
व्हलामित्युत्तरं देव्युवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततः किं ते करोम्यहमित्युत्तरं ऋष्युक्तिरप्यपेक्षि
तैवास्ति ॥ एवं चातचत्वार उवाच मंत्राः संतीति ध्येयम् ॥ इति षष्ठोऽध्यायः ॥ अथ सप्तमा
ध्यायारंभे पूर्ववदेव ऋष्युक्तिरपेक्षितैवास्ति ॥ ततो निशुंभं च हनिष्यसीत्युत्तरं ऋष्युक्तिरप्यपे
क्षितैवास्ति ॥ इति सप्तमोऽध्यायः ॥ अथाष्टमाध्यायारंभे पूर्वदेव ऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवा

स्ति ॥ अष्टमएकएवोवाचमंतोनत्वन्यइतिभावः ॥ तेनभक्ष्यमाणाइत्यर्थोत्तरंऋषिरुवाचे
 तितंत्रांतरोक्तमपिकात्यायनीतंत्रेऽनुक्तत्वान्नास्तीतिमंडूकप्लुत्यैवानुवृत्तिः स्वीकार्येत्युक्तंभव
 तीति ॥ इत्यष्टमोध्यायः ॥ अथनवमाध्यायारंभेराजोवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततो
 निशुंभश्चातिकोपनइत्युत्तरंऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ एवंचास्मिन्नध्यायेउवाचमंत्र
 द्वयमेवेति ॥ नवमोध्यायः ॥ दशमाध्यायारंभेपूर्ववदेवऋष्युक्तिरपेक्षितैवास्ति ॥ ततोयुध्यसे
 चातिमानिनीत्यनंतरंदेवीवागप्यपेक्षितैवास्ति ॥ ततएकैवाहमितिश्लोकानंतरंतंत्वांतरसंमतं
 कैश्चित्पठ्यमानमपिप्रकृततंत्रेऽभावादपिरुवाचेत्यपेक्षितमपिनास्ति ॥ ततस्तस्यादेव्यास्त
 नौजग्मुरित्यर्थानंतरंदेव्युवाचेत्यनपेक्षितमपिवचनबलादस्त्येवेति ॥ ततस्तिष्ठाम्याजौस्थि
 रोभवेत्युत्तरंऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ इतिदशमोध्यायः ॥ ततएकादशाध्यायारंभेपू
 र्ववदेवऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततोदेव्याहतेतत्रमहासुरेंद्रइतिश्लोकानंतरंदेवाऊचु
 रित्यपेक्षितमपिप्रकृततंत्रेऽभावान्नास्त्येव ॥ सेंद्राःसुराइत्यनेनैवगतार्थत्वान्नातीवापेक्षेतिव
 हवः ॥ ततोलोकानांवरदाभवेत्यनंतरंदेव्युवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततोजगतामुरपकारक

मित्युत्तरंदेवाऊचुरित्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततोऽस्मद्वैरिविनाशनामित्यनंतरंदेव्युवाचेत्यपेक्षि
तमेवास्ति ॥ एवंचचत्वारएवोवाचमंत्राःसन्ति ॥ इत्येकादशोध्यायः ॥ अथद्वादशाध्या
यारंभेपूर्ववद्देव्युवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततोदूरेत्यर्धश्लोकमंत्रानंतरंऋषिरुवाचेत्यपेक्षित
मेवास्ति ॥ एवंचात्रद्वादशोवाचमंत्रावस्मिन्ध्यायेइतिभावः ॥ इतिद्वादशोध्यायः ॥ अथत्र
योदशाध्यायारंभेपूर्ववदेवऋषिरुवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततोभोगस्वर्गापवर्गंदेत्यनंतरंमा
र्कंडेयउवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततःप्रत्यक्षंप्राहचंडिकेत्युत्तरंदेव्युवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति
॥ ततःपरितुष्टाददामितदित्यर्धमंत्रानंतरंमार्कंडेयउवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततःसंगविच्यु
तिकारकमित्यनंतरंदेव्युवाचेत्यपेक्षितमेवास्ति ॥ ततस्तवज्ञानंभविष्यतीत्यनंतरंमार्कंडेयउ
वाचेत्यपेक्षितमेवास्तीतिषडुवाचमंत्रायथास्थानंसंल्येवेति ॥ अयंचोवाचपदांकितानांमंत्रा
णांनिर्णयः प्राचीनैर्वर्णितप्रायएवतथापिबालानांसुखबोधायसम्यक्परिष्कृत्योक्तइतिध्येय
म् ॥ एवंचसप्तशत्यांसर्वेउवाचपदांकितामंत्राःकात्यायनीतंत्रमतेसप्तपंचाशत् ॥ तत्संग्रह
श्चोक्तोगुप्तवत्याम् ॥ ब्रह्माभगवान्दूतौवैश्योदेवोनृपोमृकंडुसुतः ॥ देव्यृषयश्चैकैकहिहि

त्रिचतुःशरार्कऋक्षमिताः॥इतिसप्ताधिकपंचाशदुवाचपदांकितामंत्रा इति॥ त्रयोदशोऽध्यायः
 ॥ अथोसमुदितासंख्यावक्ष्यतेचंडिकामनोः ॥ श्लोकमंत्रोद्दिपान्मंत्रस्तथोवाचपदांकितः ॥
 नस्वार्णमंतोषेदार्णोगजार्णःषड्विधोमनुः ॥ श्लोकपिंडोऽध्यायपिंडोमंत्रपिंडइतित्रिधा ॥ इत्थं
 कथामार्गणश्वरविःसोमःखरःखरः ॥ रेखाचैवतुदुःसीमालोकउन्नसइत्यपि ॥ कात्यायनीतं
 त्रमतेकमात्संख्याविचक्षणैः ॥ बोध्येतिशेषः ॥ एतेनश्लोकमंत्रस्त्रिपान्मंत्रःपुनरुक्तोर्धमंत्र
 कः ॥ उवाचांकितइत्येवंमंत्रःप्रोक्तोत्रपंचधा ॥ मंत्रपिंडःश्लोकपिंडोऽध्यायपिंडइतित्रिधा
 इत्येवंकीर्तितोमंत्रविभागश्चंडिकामनोः ॥ ५२ ॥

इत्यष्टौसुगमस्तोषःश्रीर्जलंसोमउन्नसः ॥ दुस्थेमालोकइत्याख्याःसंख्यास्तंतेत्रवर्णिताइ
 तिगुप्तवत्यामुक्ततन्निर्मूलम् ॥ सप्तशत्यांत्रिपान्मंत्रपुनरुक्तमंत्रयोरभावात् ॥ गुप्तवत्युक्तप्र
 कारेणतत्स्वीकारेतुकात्यायन्यादितंत्रविरोधइतिपूर्वमेवोक्तमस्माभिरितिदिक् ॥ ग्रंथमुपसं
 हरति ॥ इत्येवमिति ॥ मयानागोजीभट्टेनकात्यायनतंत्रमतंसम्यक्साधकबाधकोपन्या
 सादिभिर्विलोक्यज्ञात्वाचकारान्नकेवलंस्वपांडित्येनकिंतुगुरुपारंपर्यक्रमेणज्ञात्वैवंपूर्वोक्तप्र

कारेणचंडिकामनोःसप्तशत्याख्यमालामंत्रस्यसर्वाशापरिपूरकस्यसप्तशतमंत्रविभागःकीर्त्ति
तःकथितइत्यन्वयः ॥ तत्रचंडीनामपरब्रह्मणःपट्टमहिषीदेवता ॥ यद्गयाहातिवातोयंसूर्यो
भीत्याचगच्छति ॥ इंद्राग्निमृत्यवस्तहत्सादेवीचंडिकास्मृतेतिभुवनेश्वरीसंहितोक्तेश्चंडभानु
श्चंडवातइत्यादौभयजनकेचंडपदस्यप्रयोगाच्च ॥ भयजनककोपार्थकचंडिकोपइतिधातोः
पचायचिगौरादित्वान्ढोषिकृतेचंडीतिपदानिष्पात्तिः ॥ अतएवकस्यविभ्यांतिदेवाश्चजातरोष

कात्यायनीतंत्रमतंमयासम्यग्विलोक्यच ॥

इतिश्रीशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजीभट्टविरचितंकारिकामृतंसमाप्तम् ॥
स्यसंयुगइत्यादिनाप्रसादोनिष्फलोयस्यकोपोपिचनिरर्थकः ॥ नतंभर्त्तारमिच्छंतिषण्डपति
मिवस्त्रियइत्यादिनाचमहाभयजनकत्वेनैवकोपस्यसाफल्योक्तेः॥ तद्वशादेवनमस्तेरुद्रमन्य
वइत्यादिनाप्रथमंमन्यवएवनमस्कारदर्शनाद्भीषास्माद्वातः पवतेभीषोदेतिसूर्यः भीषास्माद्
ग्निश्चंद्रश्चमृत्युर्धावतिपंचमइत्यादिश्रुत्यावाग्यादिभयजनककोपस्यापिपरब्रह्मलिंगत्वमक्षत
मेव ॥ अतएवमहद्भयंवज्रमुद्यतमितिश्रुतौवज्रपदेनब्रह्मैवोच्यतेनायुधविशेषोभयजनकत्वलिं

गादित्युत्तरमीमांसायांकंपनादित्यधिकरणे ॥ तत्स्वरूपंचोक्तं रत्नत्रयपरीक्षायामप्यप्यदोक्षि
तैः ॥ नित्यं निर्दोषगंधनिरतिशयसुखं ब्रह्मचैतन्यमेकं धर्मो धर्मातिभेदद्वयमयति पृथग्भूयमाया
वशेन ॥ धर्मस्तत्रानुभूतिः सकलविषयिणी सर्वकार्यानुकूलाशक्तिश्चेच्छादिरूपो भवति गुणग
णश्चाश्रयस्यैक एव ॥ कर्तृत्वं तत्र धर्मो कलयति जगतां पंचके सृष्टिपूर्वधर्मः पुरूपमाप्त्वा सकलज
गदुपादानभावं विभर्ति ॥ स्त्रीरूपं प्राप्य दिव्या भवति च महिषी स्वाश्रयस्यादिकर्तुः प्रोक्तौ धर्म
प्रभेदावपि निगमविदां धर्मिवद्ब्रह्मकोटीति ॥ अस्यार्थः ॥ नित्यं कालत्रयाबाध्यं दोषगंधेना
पिरहितं निरतिशयसुखात्मकमाहितीयमेकं ब्रह्मचैतन्यं मायया कल्पितभेदसद्धर्मधर्मिभावमय
ति प्राप्नोति ॥ जीवब्रह्मविभागवदनादिरयं धर्मधर्मि विभागः ॥ तत्र धर्मः स्वमात्रप्रकाशरूप
स्य धर्मिणः परब्रह्मणः सकलप्रपंचविषयानुभूतिर्भवति ॥ तदुक्तं कूर्मपुराणेशिवेनैव ॥ तथाहं
संगतो देव्या केवलो निष्कलः परः ॥ पश्याम्यशेषमेवेदं यस्तद्देदमुच्यते इति ॥ स एव धर्मः
सकलकार्यानुकूलाशक्तिः सर्वोपि गुणगणश्च भवति ॥ तदुक्तं श्वेताश्वतरोपनिषदि ॥ परास्य
शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया चेति ॥ अस्य शक्तिः स्वाभाविकी स्वभाववि

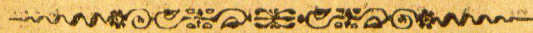
भागप्राप्ताज्ञानरूपाबलरूपाकृतिरूपाचकारादिच्छारूपाचेत्यर्थः ॥ बलं नाम प्रयत्नमनपेक्षयां
 गुल्यग्रादिनापिमहापर्वतादिधारणानुकूलो व्यापारः ॥ धर्मः ज्ञानरूपाशक्तिः सैव धर्मिणः स
 कलगुणगणाद्यात्मिकाचेति ॥ अतएवाभियुक्ता आहुः ॥ शक्तिशरीरमधिदैवतमंतरात्मा
 ज्ञानं क्रियाकरणमासनजालमिच्छा ॥ ऐश्वर्यमायतनमावरणानि च त्वं किं किं नयद्भवसि देवि श
 शांकमौलेरिति ॥ तत्र सृष्टिपूर्वपंचके सृष्टिपालनसंहारातिरोधानानुग्रहरूपेषु विश्वस्य सृष्ट्यादिषु
 धर्मीकेवलं कर्त्ता भवति ॥ धर्मस्तु पुरुषवनितादिरूपेण विभागं प्राप्य पुरुषरूपेणोपादानं भवति
 वनितारूपेण दिव्यमहिषा भवति ॥ ते च पुरुषवनितास्मद्वा दिवज्जीवकोटी किंतु ब्रह्मकोटीति
 वेदाविदांसिद्धांतः ॥ एवं चैकमेव ब्रह्मानादिसिद्धयामायया धर्मी धर्मश्चेति द्विविधमभूत्ततः सृष्ट्या
 रंभेयत्प्राथमिकमीक्षणंतदैक्षत बहुस्यां प्रजायेयेति सो कामयत तत्तपो कुरुते इत्यादित्विविधश्रुति
 सिद्धज्ञानेच्छा क्रियासमष्ट्यात्मकं स एव धर्मः ॥ स च धर्म्यभिन्न एव तस्यैव धर्मत्वाच्छक्तिरिति
 संज्ञा ॥ अतएवाथातो धर्मा जिज्ञासेति कौलोपनिषत्प्रथमसूत्रे जैमिनीयसूत्रे इवन धर्मशब्दो जड
 परोऽपि तु ब्रह्मधर्मरूपाश्चिच्छक्तिपर एवेत्युक्तं भास्कररायैः ॥ किंच ॥ चित्तिः स्वतन्त्रा विश्वसि

द्विहेतुरित्यादिशक्तिसूत्रैः शक्तेः परब्रह्मत्वमेव प्रतिपादितम् ॥ तथा चेदृशेक्षणाद्यात्मकचण्डोचि
 दादिनामकसमाष्टिवात्तिरूपधर्मात्मकशुद्धब्रह्माभिन्नानां ज्ञानेच्छाक्रियाणां तिसृणां व्यष्टीनां म
 हासरस्वतीमहाकालीमहालक्ष्मीरिति प्रवृत्तिनिमित्तवैलक्ष्येन नामरूपांतराणि तादृशनामरू
 पविशिष्टदेवतात्रयसमाष्टित्वं प्रवृत्तिनिमित्ताकृत्यधर्मे चण्डिकेति व्यवहारः ॥ अस्या एव नामांत
 रं महालक्ष्मीस्तुरीयेति स्पष्टं तत्र विदाम् ॥ इयं सप्तशत्याख्यमालामंत्रस्य देवतासमाष्ट्यात्मि
 कामुख्येति सप्तशतीरहस्यव्याख्याने उपपादितं गुरुचरणैः ॥ आचार्यभगवत्पादैरपि सौंदर्यल
 हर्षापरब्रह्माभिन्नत्वमेव भगवत्या उक्तम् ॥ गिरामाहुर्देवीं द्रुहिणगृहिणीमागमविदो हरेः पत्नीं
 पद्मां हरसहचरीमाद्रितनयाम् ॥ तुरीयाकापित्वं दुरधिगमनिःसीममहिमामहामाये विश्वं भ्रमय
 सि परब्रह्ममहिषीति ॥ देवीभागवतेऽपि ॥ सगुणानिर्गुणाचेति द्विधा प्रोक्ता मनीषिभिः ॥ स
 गुणारागिभिः सेव्यानिर्गुणा तु विरागिभिरित्यादीनि बहूनि वचनानि द्रष्टव्यानि विस्तरभीतेर्नो
 च्यते विस्तरस्तु शक्तितत्त्वविमर्शिन्यामस्मत्कृतदुर्गामहोदधौ च द्रष्टव्यः ॥ एतेन मायावादमस
 र्वज्ञास्त्रं प्रच्छन्नं वैद्वमुच्यते ॥ मयैव विहितं देविकलैर्ब्राह्मणरूपेण तिष्ठेत्को वैष्णवादिभिर

विश्वास्यएवेतिबोध्यम् ॥ यद्यस्मिन्श्लोकेवैष्णवानांविश्वासेतुमायःपीतांबरसुरइतिविष्णुवा
चकमायशद्वस्यावादशद्वेनसमासेवैष्णवोत्क्षिप्तपाषाणस्यवैष्णवशिरस्येवप्रपातोजातइति ॥
ब्राह्मणरूपिणेत्यत्रब्राह्मणैरूपयतिनिरूपयतीत्यर्थेण्यंताणिचिणिनौतृतीया ॥ नतुब्राह्मण
स्यरूपंब्राह्मणरूपंततोमत्वर्थीयः ॥ कर्मधारयान्मत्वर्थीयनिषेधात् ॥ तत्रकर्मधारयप
देनतत्पुरुषमात्रस्यग्रहणात् ॥ यद्वा ॥ स्यान्मायाशांवरीक्षपा ॥ दंभोबुद्धिश्चेतिहेमचंद्रको
शादंभोमायाशब्देनग्राह्यः ॥ तथाचदंभबादोवल्लभादिसंप्रदायमतेप्रसिद्धएवेतिवैष्णवमतंनि
दापरोयंश्लोकइतिसद्भिर्विचारणीयमितिसंक्षेपः ॥ विस्तरस्तुविद्वन्मंडनखंडनेसहस्राक्षाभि
धेयंथेसदानंदगिरियतींद्रैरुक्तोऽनुसंधेयः ॥ वेदांतेषुमायायामिथ्यात्वप्रतिपादनंत्वविद्याया
मिथ्यात्वप्रतिपादनंनतुविद्यायाः ॥ विद्यायानित्यत्वमविनाशित्वंतुबृहदारण्यकेनहिद्रष्टुर्दृष्टे
र्विपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वान्नतुतद्द्वितीयमस्तियतो न्याद्भिभक्तंयत्पश्येदित्यादिनोक्तमनु
संधेयमितिदिगित्यलंप्रासंगिकेनेतिशिवम् ॥ इतित्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ विद्यातुसप्तशत्या
ख्याचतुर्वर्गफलप्रदा ॥ कलैरानान्यागतिर्नान्यागतिर्नान्यागतिःशिवे ॥ १ ॥ एवंतंत्रागमे

घंटाघोषं श्रुत्वा तु सऽज्जनैः ॥ विद्वद्भ्यो हि नागेशः शिभद्वसुतस्तदा ॥ २ ॥ संप्रार्थितो हिविबुधा
 ततो व्याख्यां सुनिर्मलाम् ॥ कृत्वा तु सप्तशत्याश्च तथैव सरणिः कृता ॥ ३ ॥ ततः सार्धं द्विपंचाश
 त्संख्यं श्लोकैस्तु भूषितम् ॥ होमाद्यर्थं तु तत्राब्धेः कारिका मृतमुद्धृतम् ॥ ४ ॥ ततः कतिपयैर्वर्षैर्मृतं
 तादृशोपमम् ॥ लवणेनान्वितं दुग्धं विषवत्स्यात्तथैव च ॥ ५ ॥ इदमप्यमृतं जातमज्ञानलवणा
 न्वितम् ॥ अतः संप्रार्थितो हं वै श्रीमद्विजयशंकरैः ॥ ६ ॥ कौसो विजयशंकर इत्यपेक्षायामाह
 ॥ श्रीमत्सौराष्ट्रदेशे तु जामाख्यनगरं शुभम् ॥ तदीशो जामनृपतिः सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ ७
 ॥ दाता कर्णसमः शूरः प्रजापालनतत्परः ॥ तद्वाज्येऽचलजीत्येतन्नाम्नाख्यातो हि नागरः ॥ ८
 ॥ द्विजः षकृर्मनिस्तः शिवाराधनतत्परः ॥ ९ ॥ तत्सुतोऽपि महाशैवः श्रीमद्विजयशंकरः ॥ य
 दर्शनेन विबुधाः शिवांश इति मे निरे ॥ शैवासिद्धांतवेत्ता वै श्रीशिवाराधनोत्सुकः ॥ १० ॥ आयु
 र्वेदेति निपुणो धन्वंतरि रिवारः ॥ दयागांभीर्यचातुर्यौदार्यादिगुणसंयुतः ॥ ११ ॥ योगशा
 स्त्रस्य मर्मज्ञस्तत्क्रियाकुशलः खलु ॥ मंत्रशास्त्रस्य तत्त्वज्ञस्तत्क्रियाकरणक्षमः ॥ १२ ॥ रा
 जकार्यकरः श्रीमान्पुत्रपौत्राद्यलंकृतः ॥ बावाभा इति नाम्ना च विख्यातो धरणीतले ॥ १३ ॥

यतःसंप्रार्थितोहंवैद्विचित्रारंपुनःपुनः ॥ अतःपौषपानार्थदोषशुद्धिकरंपरम् ॥ १४ ॥ बाल
 कृष्णतनूजेनश्रीलक्ष्मीतनयेनच ॥ रमानाथेनविदुषाकारिकामृतटिप्पणम् ॥ १५ ॥ चष
 काख्यंतुराचितांविद्वदानंदवर्धनम् ॥ तेनतुष्यतुसादेवीबालांबात्रिपुरेश्वरी ॥ १६ ॥ हंसःसा
 रंयथादत्तेसारासारविवेकतः ॥ त्यक्तवासारंतथासारमंगीकुरुतपंडिताः ॥ १७ ॥ उक्तंमया
 नस्वकपोलकल्पितंयथाश्रुतंश्रीगुरुवत्कृतःपरम् ॥ श्रीगौडपादाद्यविरुद्धमेतदूष्यंवचश्चेद्विबु
 धैश्चशोध्यम् ॥ १८ ॥ चषकाख्याभिधोयंथःसंपूर्णःश्रावणेभवत् ॥ वर्षेमुन्यक्षिनंदंदौविक्र
 मस्यमहौजसः ॥ १९ ॥ इतिश्रीमत्कर्करोपनामकंबलकृष्णसुतलक्ष्मीगर्भजरमानाथवि
 राचितंकारिकामृतटिप्पणंचषकाख्यंसमाप्तम् ॥ श्रीमदाराध्यदेवतायाश्चरणकमलेर्पितमस्तु॥

इदंकारिकामृतव्याख्यानंचषकाभिधंराजदुर्गपत्तनेकाठियावाडप्रिन्टिंगप्रेससाख्यमुद्रायंत्रेश्री
 महिजयशंकराज्ञयापंड्याकाशीरामात्मजाशिवशंकरेणमुद्रितम् ॥ शकाब्दाः१७९९

इतिकारिकामृतव्याख्यानंचपकाभिधं
समाप्तम्.

IGNCA RAR
Centre for the Arts

IGNCA RAR

ACC. No. 2-533